45. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1989. FEBRUÁR 15.

Ludas Matyi

– Én is már csak így merek kijönni, Kovács elvtárs, annyit piszkálnak a vadászgatás miatt...

LUDAS FÓRUM: KI LESZ AZ ÉV REFORMEMBERE?

– A bor árát azért nem emeltük, mert így egy jelentős réteg nem szidja a rendszert.

Ahhoz képest

Az utas dühöng. Merthogy hiába váltott helyjegyet, azt az ülést másnak is eladta a pénztár.

Nyilatkozik egy fővasutas. Elismeri, hogy ilyen panasz valóban előfordul. Ahhoz képest azonban, hogy évente nyolcmillió helyjegy kél el, minimális esetben történik duplázás. És a kalauznak feladata, hogy ilyenkor keressen másutt ülőhelyet a hopponmaradottaknak. Sőt! Ha első osztályú utasnak csak másodosztályon jut ülőhely, kérheti a különbözet visszafizetését.

Nos, a kalauz, ahhoz képest, hogy ez feladata, nem keres helyet. Okosan. Mert a kocsi zsúfolt. Ha nem volna zsúfolt, botrány sem volna. Mert az utas, ahhoz képest, hogy ő csak egy kis butuska és minimális ügyfele a MÁV-nak, előbb körülnéz a szomszédos fülkékben, és csak akkor kezd el lármázni, ha nincs szabad hely, ahová letenné magát.

A háziasszony dühöng. Mert a drágán vett mazsola esetleg szalmonellás.

Nyilatkozik egy főmazsolás. Megnyugtatásul közli, hogy elenyésző mennyiségű az a mazsola, amelyik szalmonellás. Ahhoz képest, hogy milyen sok a nem-szalmonellás mazsola. Csak pár tonna fertőzött. És ha a háziasszony megsüti a mazsolát, vele sül a szalmonella is. És ettől valóságos kezesbáránnyá válik, nem árt senkinek, nincs itt semmi baj.

Ahhoz képest, hogy a főmazsolás nyilván kitűnő szakember, néhány apróságot nem vesz számításba. Például azt, hogy a mazsolát nem mázsaszám veszik a háziasszonyok, mint a tüzifát. Ahhoz képest, hogy csak pár tonna, az elenyésző szalmonellás mazsola több ezer családhoz juthat el. És nem azonnal, egyszerre használják fel, sütik meg mindet. És a spájzolt mazsolát a gyerekek megdézsmálják. És akkor, ahhoz képest, hogy milyen egészségesek voltak ennekelőtte . . .

Persze, a helyjegy is, meg a mazsola is csak semmiség ahhoz képest, hogy hányszor és hányan magyaráznak meg nekünk írásban, vagy rádióban, képernyőn áremelést és áruhiányt. Vacak minőséget és botladozó szolgáltatást. Hiányzó jogot, szaporodó kötelezettséget. Azzal, hogy: „Igen, igen, tudunk róla, ez kétségtelenül így van, nagyon sajnáljuk. Látni kell azonban, ahhoz képest, hogy . . ."

Ahhoz képest, hogy szelíd vagyok és megértő, most mégis drákói javaslattal állok elő.

Ahányszor egy illetékes ahhozképestezik, annyiszor pengessen le tízezer forintot a saját zsebéből az államkasszába.

Még ahhoz képest sem elhanyagolható summa gyűlik így majd össze, hogy mekkora nálunk a költségvetési hiány!

Kürti András

Félpénz

Nincs titok a mai világban: nemcsak a szovjet csapatok pontos létszámáról hullott le a sokáig őrzött lepel, hanem azt is megtudtuk, hogy mennyi Mihail Gorbacsov havi fizetése.

A katonai adatokat nem a CIA, hanem maga a szovjet főtitkár, Gorbacsov fizetését pedig nem egy nyugati bulvárlap, hanem az Ogonyok hozta nyilvánosságra. Ez utóbbit nyilván Raisza Gorbacsova nem kis örömére, hiszen így nem kell majd minden hónap elején elkérni férjétől a fizetési szalagot.

Nos, Gorbacsov havi bruttója: 1500 rubel. Ez szép summa, nem hiába mondja a híres moszkvai kuplé, hogy: „Havi 1500 fix-szel az ember könnyen viccel . . ."

Persze a borítékban kevesebb van. No, nem az adóelőleg miatt, hiszen a Szovjetunióban a peresztrojkát nem a személyi jövedelemadó bevezetésével kezdték, de azért ott is vannak levonások.

A főtitkár először is befizeti a párttagdíját, aztán mint államelnök kifizeti a szakszervezeti tagdíjat, majd levonják tőle az SZTK-t, meg a CSÉB-et. Kifizeti az ebédjegyet, ad egy húszast a titkárnőjének kávépénzre, és nyilván van neki KST befizetése is.

Tisztán hazavisz, mondjuk 1200-at. Ez magyar pénzre átszámítva kb. 20 ezer forint . . .

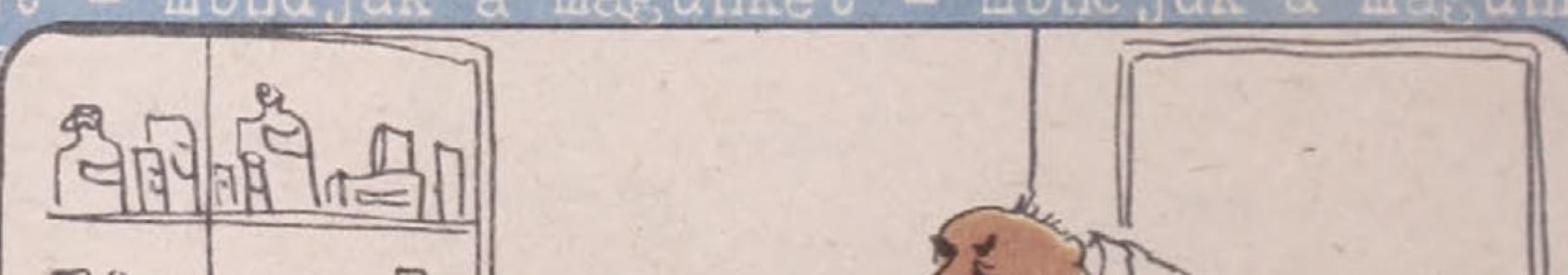
Még ez is szép summa, hiszen talán még az érdemeik elismerése nélkül nyugdíjazott magyar vezetők jelenlegi havi illetményének a **felét** is eléri.

Ha most Önökben az a méltatlan gondolat támadna, miszerint igazságtalan, hogy a világ jelenlegi első számú politikusának az illetménye fele annyi, mint a mi nagy öregjeink nyugdíja, akkor önök ismét tévednek.

Hiszen a két ország árviszonyai legalább annyira nem hasonlíthatók össze, mint Gorbacsov tevékenysége a hivatkozott magyar politikusokéval.

Elég ha csak arra gondolunk; a mi vezetőinket menynyi többletkiadás érte azáltal, hogy felemelték a villamosjegy árát . . .

Trunkó Barnabás

– Doktor úr, írjon fel egy olcsóbbat, úgy látszik, ennek a gyógyszernek nálam van valami réteghatása . . .!!!

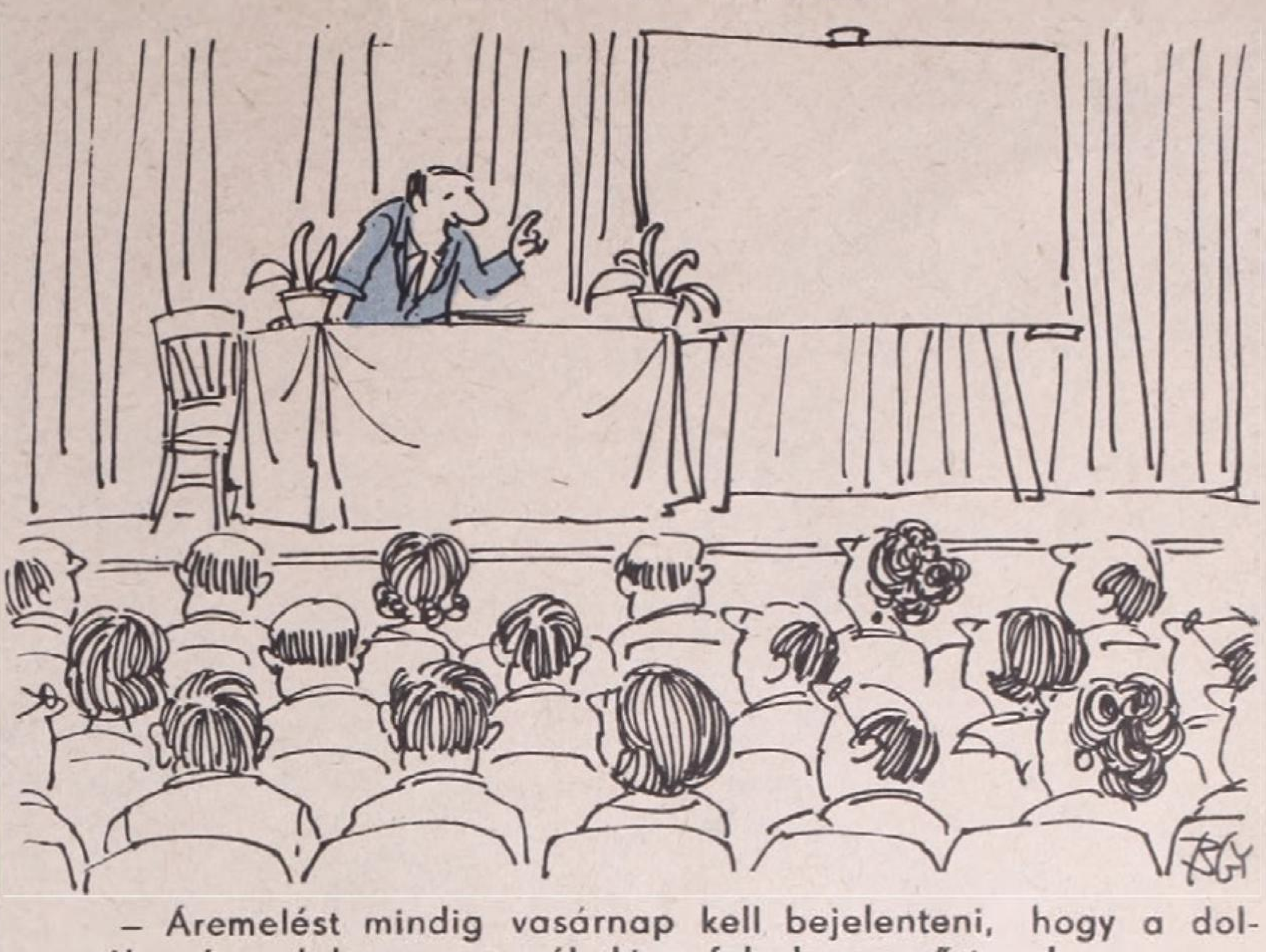
BRENNER GYÖRGY:

Más most...

– Azt hiszi a kölök, hogy a cserkészek hetvenévesek és folyton veszekszenek, így inkább úttörő marad.

POLITIKAI TOVÁBBKÉPZÉS

– Áremelést mindig vasárnap kell bejelenteni, hogy a dolgozók még odahaza eresszék ki a felesleges gőzt...!

ELIT

– Huszonötévi párttagság után igazán megérdemelném, hogy a gyerekemet bejuttassátok az egyházi középiskolába!

APPARÁTUS-CSÖKKENTÉS

– Bárcsak kiderülne nálunk is valami disznóság, nehéz így jó elvtársakat elbocsájtani...

MONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN

Vörösmarty: Hová lépsz most, gondold meg, óh tudós.
Tudós: Hogyhogy? Miért?
Vörösmarty: Az emberiségnek elhányt rongyain / Komor betűkkel, mint a téli éj / Leírva áll a rettentő tanulság...
Tudós: Jó, jó, de micsoda?
Járókelő: Hát az, hogy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár kölcsönzési díját hússzorosára emelték, maga szerencsétlen!

***

— Mit szól hozzá, hússzorosára emelték a könyvtári díjakat?
— Viszont a bajuszpedró változatlan maradt, amice. És a hétszilvafára sem vetettek ki személyi jövedelemadót.

— Magát a többi nem érdekli?
— Nézze, amice, miért érdekelne? Nem írok, nem olvasok...
— Nade miért? Kicsoda maga civilben?
— Hagyja végigmondanom: ... én magyar nemes vagyok.

***

— Ön ugyebár itt dolgozik a könyvtárban?
— Aha.
— Mint a kultúra papja.
— Mondjuhk inkább ministránsgyereket. De maximum sekrestyést. Hallja, az én szerény fizetésem mellett!
— Ön szerint a könyv benne van a fogyasztói kosárban?
— A SZOT-ében, vagy a Statisztikai Hivatalében?
— Akármelyikben.
— Mind a kettőben benne van. A könyv a szellem tápláléka, a lélek próbaköve, a nemzeti tudás tükre. Ja igaz, és amellett jó barát is.
— Hát, ha benne van a fogyasztói kosárban, miért emelték hússzorosára a kölcsönzési díjat?
— De kérem, tudja, milyen drága ma egy kosár?

— Mit szól ehhez az ezerkilencszáz százalékos áremeléshez?
— Én glóriával átallépem azt.
— Ebből a megjegyzésből arra következtetek, hogy ön olvasott ember.
— Micsoda beszéd. Én falom a betűket. Naponta többször is itt láthat a könyvtárban.
— Akkor mi az oka, hogy önt nem érinti ez az írdatlan emelés?
— Csacsi gyerek, lopom a könyveket.

***

— Hallotta, hússzorosára emelték a kölcsönzési díjat.
— Hússzorosára?! Hiszen ez fantasztikus! Ez óriási! Ez a legnagyobb dicsőség. Csak úgy, egyik napról a másikra? Elképesztő!
— Hogyhogy? Maga ennek örül?
— De még mennyire! Húszszoros emelkedés! Hiszen ez példátlan. Mennyi ma a távolugrás világcsúcsa?
— Majdnem kilenc méter!
— Na most képzelje el, hogy valaki holnap száznyolcvan métert ugrik távolba! Nem csodálatos? Méghogy húszszoros emelkedés! Ez biztosan bekerül a Rekordok könyvébe.

— Lehetséges. Csak maga sosem fogja olvasni.
— De miért?
— Hallja! Hússzorosára emelték a kölcsönzési díjat.

***

— Mit szól, hússzorosára emelték a kölcsönzési díjat?
— Viszont a katonáké és az öregeké alacsonyabb maradt. Lehet, hogy én még keresek is valamit az ügyön.
— Miért, ön kicsoda?
— Nyugalmazott vezérőrnagy vagyok.

***

— Mit szól a kölcsönzési díj húszszoros emeléséhez?
— Engem duplán hidegen hagy. Fő, hogy a pia maradt.
— Ezek szerint ön alkoholista.
— Ne ítéljen egyoldalúan, én nem csak alkoholista vagyok.
— Hanem?
— Analfabéta is.

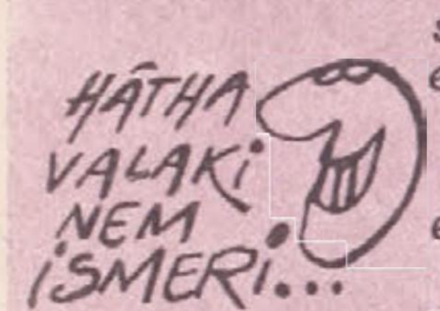
***

Vörösmarty (enyhén módosítva):
Országom gondja, könyvtár a neved!

Peterdi Pál

DIVATSZAKMA

— Mit adsz a feleségednek a születésnapjára? — kérdezi az egyik skót a másikat.
— Egy kalapot . . .
— Nem tudtál kitalálni valami eredetibbet?
— Talán van valami eredetibb, mint a nagymamám kalapja?

AVAGYÚGY...

Nyilatkozik az áremelésekkor rendszeresen nyilatkozó államtitkár, nem fogják kitalálni, az áremelésekről. Egyebek közt elmondja, hogy a szakemberek ezúttal is vizsgálni fogják az áremelések réteghatásait az életszínvonal-politikával összhangban.

Nocsak! Életszínvonal-politika? Az még van?

*

Ki hitte volna, több százmillió forintra rúg az ingatlankezelő vállalatok éves nyeresége. Most aztán gondban lehet fejünk fölött a födém: beázzon-e vagy egyszerűen csak ránkszakadjon?

*

Nincs szmog Budapesten — nyilatkozza Budapesten egynémely illetékes. Már megint ködösítenek — mondják mások Budapesten. — Csak tudnánk, mi szükség van erre, ekkora szmogban . . .?

*

Gondok a valutaellátásban, hosszú sorok az utazási irodák előtt. Az utóbbi hetekben a külföldre készülők nem mindig tudtak hozzájutni osztrák schillinghez, NSZK márkához és USA dollárhoz. Nemzeti bankunk türelmet kért, mondván, a nagy rohamot az apparátus nehezen győzi, de más baj nincs, a kiutazáshoz szükséges valuta fedezete rendelkezésre áll.

Más a helyzet, persze, jól tudjuk, a forinttal. Az egyszerűen csak kevés.

*

Nemrég a Parlamentben egyebek mellett a *gazdaságilag elmaradt térségek* fejlesztéséről is tanácskozott az Országgyűlés településfejlesztési és környezetvédelmi bizottsága.

Hátrányos helyzetű, gazdaságilag elmaradt térségek? Így, többes számban?

Münz András

SZILÁNKOK

EGY KONFERANSZIÉ

A közönség harsogva nevetett azon, hogy milyen rosszul mondta el a viccet.

ÉRDEKLŐDÉS

— Hogy vagy?
— A szívműtétem remekül sikerült, de a kórteremben öten horkoltak.

ÉRZÉKENYSÉG

Z. nem tudja elviselni, ha nem ő bánt valakit.

AGGLEGÉNY

— Már annyi volt otthon a mosatlan edény, hogy kénytelen voltam megnősülni.

FOGLALKOZÁS

— Ön mivel foglalkozik?
— Sértődött vagyok.

Reggel nyolctól délután négyig, félóra ebédidővel.

EGY SZERKESZTŐ

— Kéziratát kitűnőnek találtam, de nem közölhetem lapunkban, mert tehetségesebb, mint én.

OPTIMIZMUS

— Nem sikerült az életem. Talán majd a következő . . .

LELTÁR

— A harmincévi házasságunkban egyetlen örömöm volt: a lakodalmi ebéd.

IGÉNYES ZSEBTOLVAJ

— Disszidáltam Ausztriába, mert Budapesten csak forintot lehet lopni.

VÁLASZTÁS

— Inkább a reménytelen szerelembe halnék bele, mint valami rosszul sikerült vakbélműtétbe.

FELHÁBORODÁS

— Ismeretlen, tehetségtelen senki vagyok. Ezen a címen már jó páran kaptak kitüntetést. Pont én nem kapok?!

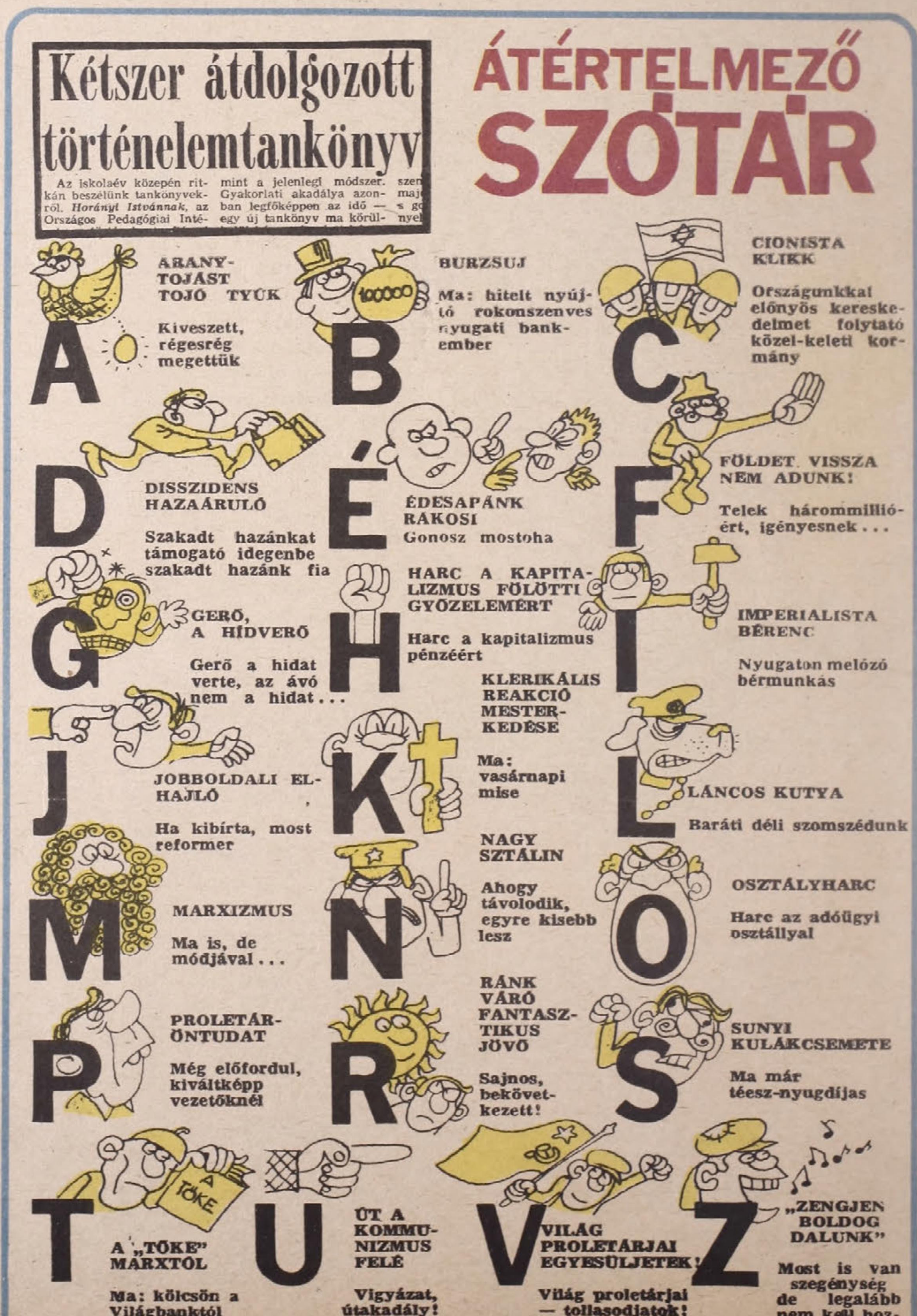
ŐSZINTESÉG

— Én minden rosszat kívánok magának, de azt legalább tiszta szívből.

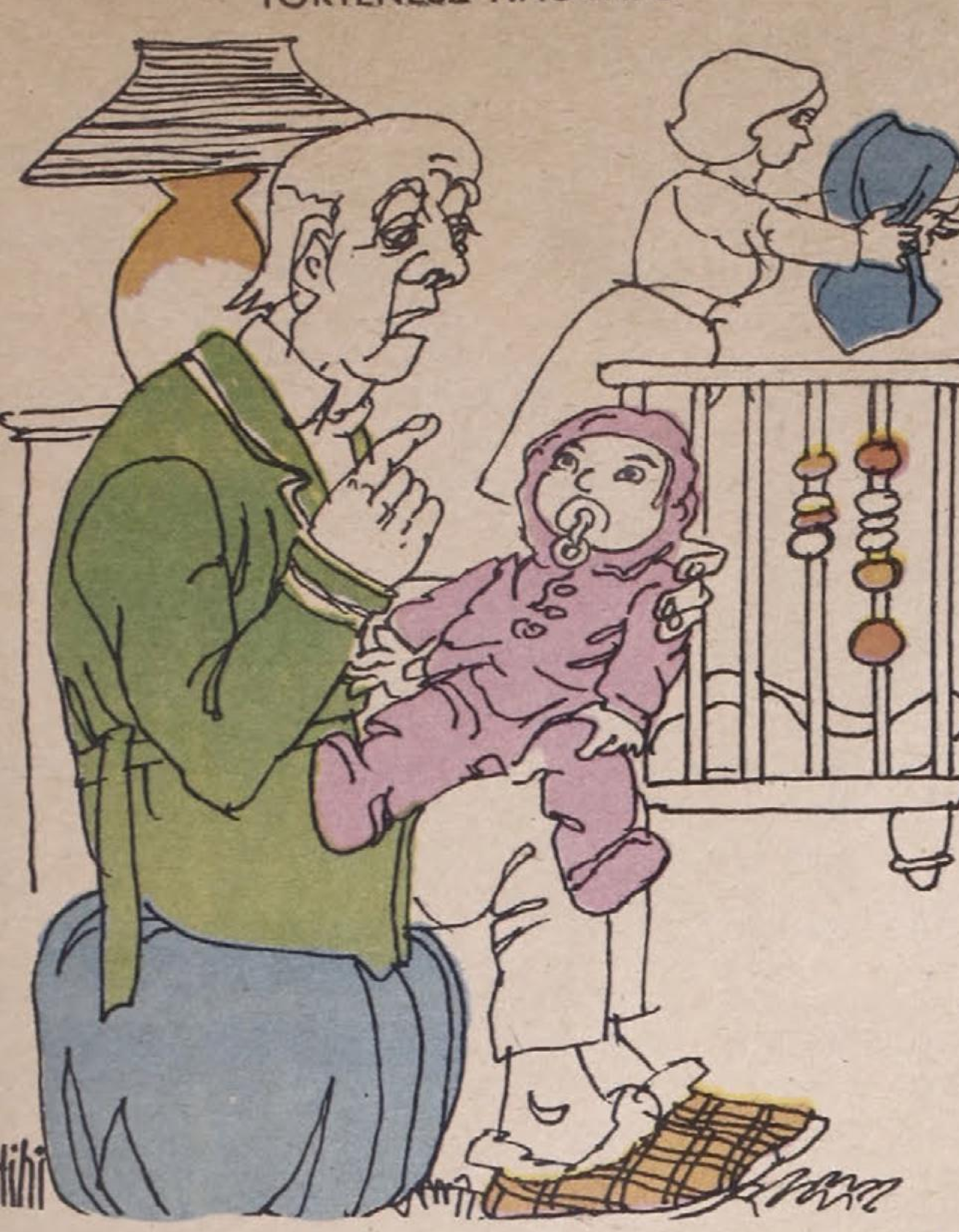
NAGYZOLÁS

— Nekünk új autónk van.
— Mi pedig nappal is égetjük odahaza a villanyt, mert megengedhetjük magunknak.

Galambos Szilveszter

TÖRTÉNÉSZ NAGYAPÓ

– ... hol volt, hol nem volt; a titkos archivumok szerint az Óperencián is túl volt...

KÓSTOLÓ

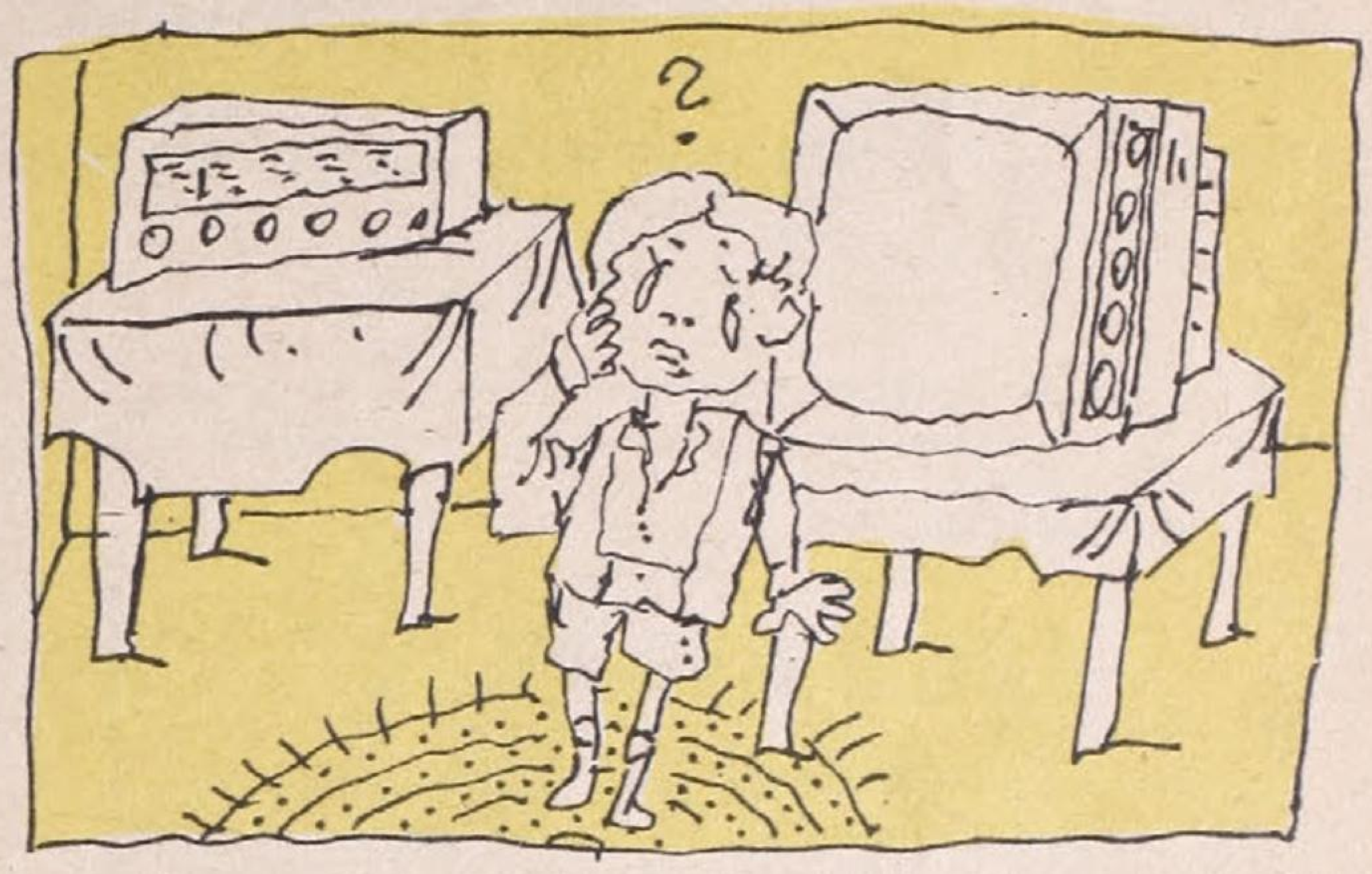
– Hozzátok viszem... – Hozzátok viszem...

BŰNÖS ASSZONYOK

Panaszkodik a rádióban egy sírós hangú asszony, hogy a gyermeke él. Riadtan s értetlenül kérdi édesanyját, vajon miért nyomultak be hozzájuk egy este zord, kalapos bácsik, miért zárták, sőt pecsételték le a tévékészüléküket. Hiába kecsegtetik a gyermeket, hogy ezentúl a rádiót nézheti, lám, most is anyuka sír benne, a kicsike magyarázatot vár, őszinte vallomást. Egy másik, nagyobb gyerek meg azt firtatja, hogy ugyanaznap miért nem a mamája ment érte az iskolába, miért egy kolléganőjét küldte maga helyett a könyvesboltból, ahol dolgozik. A mama persze itt is csak ötöl-hatol. Nincs mersze kimondani az igazságot, töredelmesen beismerni legalább otthon, az ártatlan szemek kereszttüzében, hogy a rendőrség tartotta fogva, mert bűnös ő, csakúgy, mint az a másik asszony s még vagy húszan a könyvesbolt csalárd dolgozói közül.

Nem mentség, hogy saját főnökük, bizonyos Hutyra Albin vitte őket a bűnbe. Éveken át tartó üzelmei majd hatvanötezer forinttal károsították meg vállalatát. Ennyibe került népünknek, hogy e magáról megfeledkezett vezető részletfizetés ellenében, kamatok nélkül árusította beosztottainak a boltba érkező híradástechnikai cikkeket. Ha vezérigazgatója föl nem jelenti, tán máig herdálja a közvagyont, miként elődei is tették, évtizedeken át, mert e részletvásárló maffia a korábbi boltvezetők alatt is működött, legföljebb rájuk nem haragudott a vezérigazgató.

A főnökkel három teljes napon át kellett a rendőrségnek veszkődnie. S ki tudja, hány nyomozó hány munkaóráját köti le még, mert bár az ügyész egyelőre nem talált bűncselekményt, az ügy nem zárult le. A vezérigazgató megfellebezte az ügyészi döntést, végtére mégsem két fillérről van szó. Lehet, hogy az asszonyokat is följelenti ismét, ha nem hagynak föl rossz szokásukkal, s minden fegyelmi miatt rögtön a munkaügyi döntőbizottsághoz szaladgálnak.

Bizony, ezt kellett volna annak a riadt gyermeknek elmesélni. Fölfedni előtte az igazságot, mely bár fájdalmas, mégiscsak megnyugtató. Hadd tudatosuljon benne, hogy épül, szépül a magyar jogállam, mely őt is óvni fogja, mely nem hagy megtorlatlanul semmilyen gazságot.

Mindenre persze nincs még idő, erő. Fodros Istvánt, hogy csak egyet mondjunk, például félórára sem sikerült még őrizetbe venni. Igaz, ő csupán Füst Milán lakását igyekezett jogtalanul megkaparintani, továbbá egy autókkal üzletelő vállalat meg a szépségkirálynő-választás botránya terheli az elmúlt néhány röpke évben. Korrupt tanácselnökök is kénytenek voltak beérni pártfegyelmivel, föltéve, hogy éppen itthon tartózkodtak. Az ORI-botrány egyik minisztériumi szervezője történetesen Egyiptomba utazott a vizsgálat idején — oda mégsem szaladhatnak utána túlterhelt rendőreink.

Moldova György könyvéből tudjuk, mily hálátdatlan dolog ma Magyarországon rendőrnek, nyomozónak lenni. Íme, egy újabb adalék. Százfelé mégsem szakadhatnak. Hogyan lenne idejük minden sikkasztásra, lopásra, betörésre, mikor halasztást nem tűrő ügyek szakadnak rájuk. Például a Hutyra-banda felgöngyölítése, s közveszélyes tévék hatástalanítása hüppögő gyermekek orra előtt.

R. Székely Julianna

ÉRMELEGÍTŐ '89

– Nem maradt senki, akit egy jó botrányba keverhetnék.

Cicciolina Nyíregyházán sem kívánatos

HOZZÁ KELL SZOKNI A HÚSTALAN NAPOKHOZ!

SIMOR ANDRÁS

SZOCIOGRÁFIA

Lesz banán, de emelt áron,
ne állj sorba, Szegény Áron.

Szobád három négyzetméter,
férj el benne, Sovány Péter.

Az élet nem gazdaságos,
fejezd hát be, Rongyos Ákos.

— Szerintem jó szokás, ha a szülők lefekvés előtt jó éjszakát kívánnak gyerekeiknek, és megcsókolják őket.

— Persze, de sajnos én már mindig alszom, amikor hazajönnek.

FOTÓSAROK

BÉCSI KIRAKAT

Tavaly november 7-én, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 71. évfordulóján mintegy százezer magyar kereste fel Bécset. A turisták megnézték a szép kirakatokat, sétáltak, s vásároltak néhány dolgot. Sokan még idős nagypapájukat, nagymamájukat, karonülő kisgyermeküket is magukkal vitték, hogy nekik is megmutassák a csodát: Mihail Gorbacsov a magyarok kedvéért néhány órára beállt egy bécsi kirakatba.

Este a magyarok majdnem mind hazajöttek. A legtöbben videót vásároltak, de sokan lepték meg magukat hűtőládával. Csak a határon, a vámkedvezmények számbavételénél derült ki, milyen jó, hogy az öreg mamákat, papákat és a karonülőket is magukkal vitték! Ezzel ugyanis két legyet ütöttek egycsapásra: ők is látták Gorbacsovot, ráadásul a videóra, hűtőládára is jelentős vámkedvezményt kaptak.

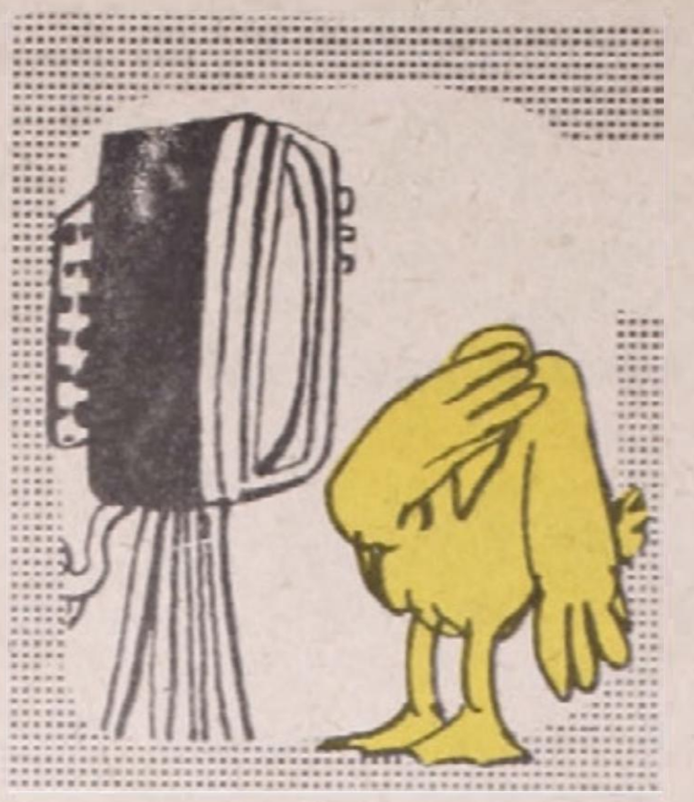
Állítólag akadt olyan magyar is, aki a kirakatban elhelyezett embernagyságú vezetőt szerette volna hazahozni.

efespé

(Pető Zsuzsa felvétele)

ÁTHALLÁSOK

Annyi légből kapott híresztelés, pletyka, suttogás és mendemonda után néhány héttel ezelőtt végre megtudhattuk a teljes igazságot: a Nemzeti Színház azért nem mutatja be a III. Richárdot, mert áthallások vannak benne. (Nem a színházban, ott állítólag megfelelőek az akusztikai viszonyok.) A némiképp megkésett közlésből sajnos nem derült ki, miféle áthallásos veszélytől félti demokratizálódó társadalmunkat a színház vezetősége, mégis, jó tudni, hogy ezekben a vészterhes időkben van aki aggódik értünk.

Mindenesetre, e hiányos tájékoztatás a híresztelés újabb lavináját indította el. Sokan úgy tudják, hogy a 400 évvel ezelőtt írott Shakespeare dráma azt sugallja: vízszintes országban nem bölcs dolog vízlépcsőt építeni. Mások úgy értelmezik a III. Richárdot, hogy a népnek tele van a hócipője az áremelésekkel, míg szép számmal akadnak olyanok is, akik szerint a véres királydráma mondandója az, **hogy 1956 nem ellenforradalom, hanem népfelkelés volt.**

Ebben az áthallásos megközelítésben még a televízió műsorai is új értelmet kapnák. Egyik este a Híradóban a tojásháború újabb ütközetét láthattuk, melynek végeredményeként néhány fővárosi piacon ismét 2 forint a tojás. Ez a riport a mi áthallásos országunkban valójában nem a tojásokról szólt. Sokkal inkább arról, hogy vannak, akik tojnak arra, ami mostanában mifelénk történik, továbbra is száz forintért adnak el milliós ingatlanokat, állami támogatásból fejpénzt adnak azoknak, akik új KISZ-tagokat toboroznak, vagyis úgy viselkednek, mint a tojás ára: megpróbálnak olyanok lenni, mint régen.

Legújabban egyébként az Égető Eszter című sorozat áthallásai okoznak izgalmakat. A filmben található egy újságíró is. Beszélő neve van, Égető Lőrincnek hívják és korát jóval megelőzve, nem kevés gondot okozva az illetékeseknek, azt találta mondani: másképp kellene gazdálkodni, mint eddig. Már ebben a kijelentésben is volt némi áthallás, az igazi hangrobbanás azonban akkor következett be, amikor Égető tovább ment a megkezdett úton: az ő idejében még nem volt glasznoszty, ám panama, korrupció, kiskirálykodás, hatalommal való visszaélés hébe-hóba már akkor is megesett. Nos, ez a bátor Égető a Szeged környékén **szerkesztett Tanyai Újságban már évtizedekkel ezelőtt megjelentette az igazságot: azt, hogy azért rosszak az utak, mert néhány helyi vezető nagy pénzeket keresett a téglákon. Miután a tévésorozat még tart, egyelőre nem árulom el, hogy e közzétételért kit vontak felelősségre: azt, aki érdemei elismerése mellett milliókat lopott el a köz vagyonából, vagy Égető Lőrincet, amiért ezt szenzációhajhászásból vezérelve szóvá tette.**

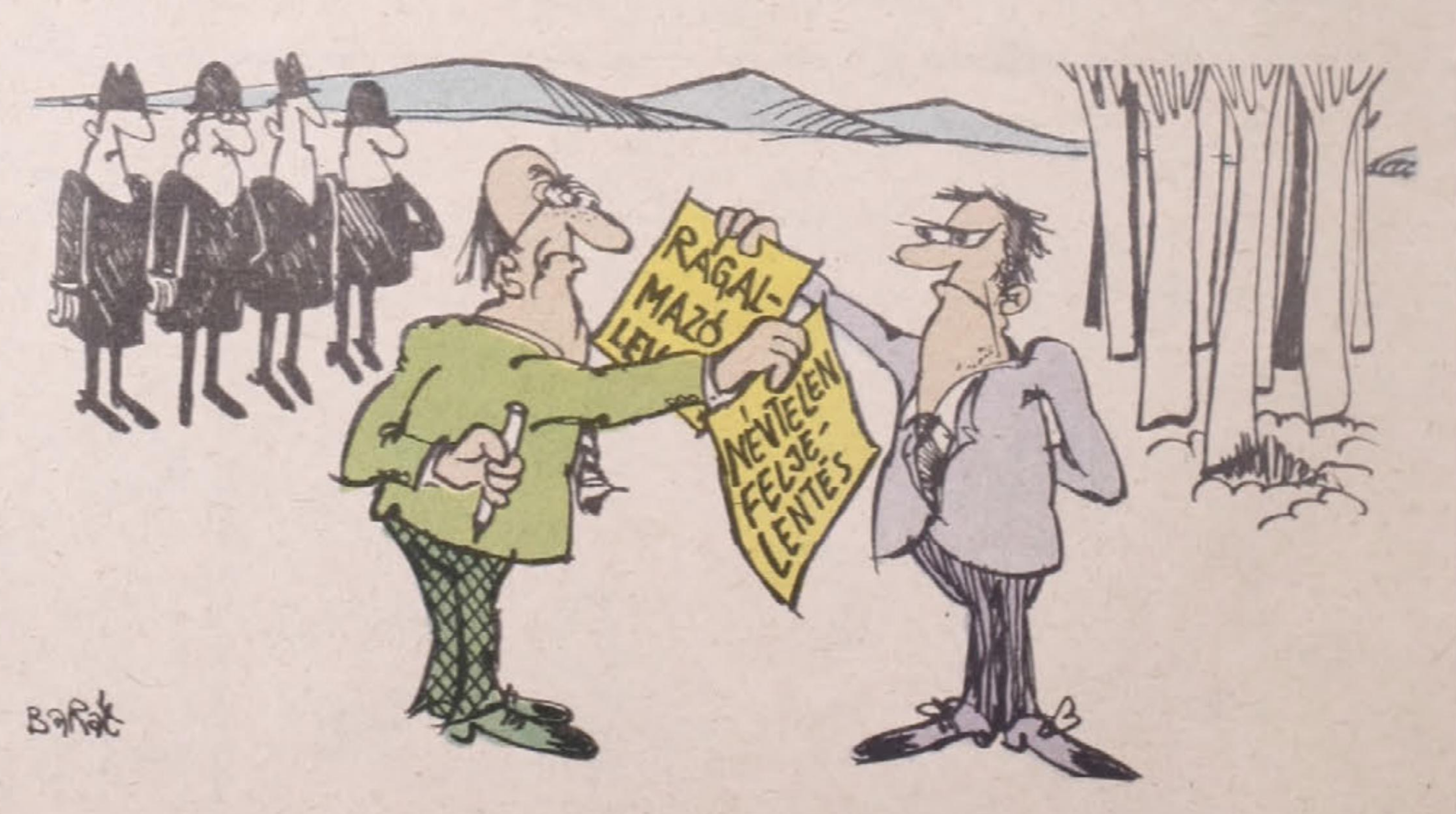
A valódi vájtfülűek még a Bronson-sorozat Szerelem és golyók című epizódjában is áthallást véltek felfedezni. A film végefelé Bronson-hadnagy megölel egy civil lányt, akit eközben egy állványról lelőnek. A belügyhöz közelállók szerint ez a következő üzenetet hordozza 1989 Magyarországának: nem árt, ha a rendőr jó viszonyt épít ki (létesít) a lakossággal, de szolgálatban csakis golyóálló nőkbe legyen szerelmes!

Ezekben a ködös, szmogos, zavaros időkben bizony nem könnyű tisztán látni. Minden változik és szinte már semmi sem érthető. Talán a képernyő az egyetlen fénylő reménysugár ebben az össztársadalmi homályban. A televízió ugyanis azt sugározza és sugallja: Emberek! Érdemes a tévét nézni! Mostanaban olyan a helyzet, hogy a legérdektelenebb műsorban is van valami.

Ha más nem: áthallás.

Föld S. Péter

NAPJAINK PÁRBAJHŐSEI

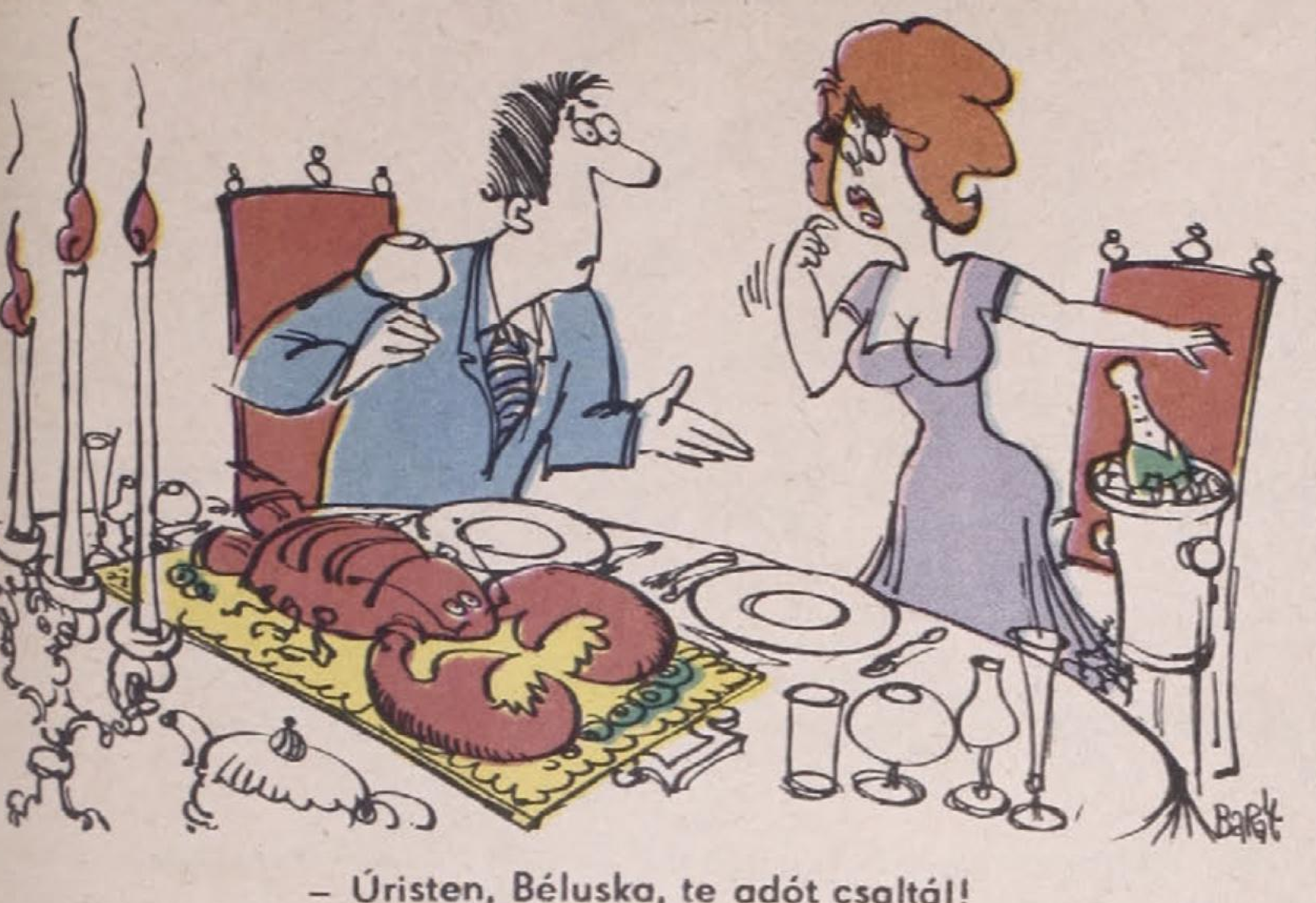

A Münnich Ferenc Társaság jelszava lehetne:

HOLNAP BALNAP!

Visszahívási hullám indult el

SKALPRA, MAGYAR! VISSZAHÍ A HAZA.

– Úristen, Béluska, te adót csaltál!

– Egy kis adómentes komatál?!!

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy filozófusról olvasom a Valóságban, hogy tanítványai egy időben „szabadabban bírálhattak, bátrabban *döngethettek* akkor még sérthetetlennek vélt *tabukat*, mint mások".

Eddig úgy tudtam, hogy döngetni inkább a *kapukat* szokták, a tabukat ellenben *döntögetik*. (Már ahol.) Igaz viszont, hogy ha Romániában lehet kapukat döntögetni, akkor miért ne döngethetnénk mi a tabukat? Legföljebb értelme nem lesz az egésznek.

●

Egyik pályatársamat ünnepli a Népszabadság az illető nyolcvanadik születésnapja alkalmából: „*Nyolcvan, de nem néz ki többnek hatvannál.*" Hogy mi konzerválta ilyen jól? A gondolkodás, olvassuk. Illetve: „A szakadatlan alkotó kételkedés. *Ez rosszat tesz az arcbőrnek*, de tiszta lelkiismeretet ad..."

Mit mondjak? Soha rosszabbat ne tegyen az arcbőrnek semmi annál, mint hogy húsz évvel fiatalabbnak láttatja.

„*A realitás előbbre való az indulatoknál*" — írja a Magyar Hírlap.

Szívhezszóló mondat. A bökkenő csupán abban van, hogy szerzője nem akarja észrevenni: az indulatok is a realitás részei. Manapság különösképp.

●

Abba, hogy a célból mifelénk (az atlétikai pályát kivéve) mind inkább *célkitűzés* lesz, már-már ernyedten beletörődik az ember. De a minap egy miniszterhelyettesi (!) tévényilatkozatban „*kitűzött célkitűzéseink*"-ről hallottam. Úgy érzem, itt már valóban kezdünk túllőni a... célkitűzésen.

●

Vadonatúj kifejezést hallottam a múltkorjában egy másik tévényilatkozatban is, hogy aszongya: „*szociális szennyvíz*".

Ez a víz föltehetőleg a szociális segélyek helyett folydogál. Ha nem, tessenek kiigazítani. A kifejezés értelmére vonatkozó minden fölvilágosításért köszönetet mondok. Természetesen szociálisat.

●

Magyar Nemzet: „a társbérlői viszony Laci *anyjának halála és 1971-ben kötött házassága után*" megromlott.

Hiába, na, a halál után kötött házasság az igazi! Az legalább nem csupán a sírig tart.

●

„*Árleszállít*" — mondja a tévéhíradó riporternője. És ezzel egy egész országnak mutatva rossz példát, *nyelvkitör*.

●

Egy politikusról írja a Magyar Hírlap, hogy a Minisztertanács „a saját kérésére *saját* érdemei elismerésével" fölmentette.

Nem vitatom, bizonyára vannak a Minisztertanácsnak érdemei, de jobb, ha ezeket nem önmaga ismeri el.

Keresztrejtvény-meghatározás a Fülesből: „*Tallini.*" A megfejtés: *LETT*.

Sajnos, nem hordok a fejemben annyi *észt*, hogy tudnám, mikor *lett* az *észt* fővárosból *lett*...

●

A Magyar Nemzet egyik vezércikkéből: „*egyhamar* hozzájuthat a hiányzó információkhoz..."

Az, hogy „egyhamar" szavunk csak tagadó értelemben használható, úgy látszik még hírlapírók fejébe sem megy bele egyhamar.

●

Külföldön játszó egyik labdarúgónkról olvasom a Magyar Hírlapban: „mostanában *nagyon istenítik*".

Nagy isten! Hát lehet valakit kicsit is isteníteni?

Kérdés az Élet és Irodalom egyik interjújából: „Miféle szerepe lehet manapság egy *anatómiára* törekvő irodalmi szervezetnek?"

Gondolom, az, hogy autonóm módon sürgősen beválasztja tagjai közé Cicciolinát.

Timár György

EGY JELSZÓ ÚJJÁSZÜLETÉSE

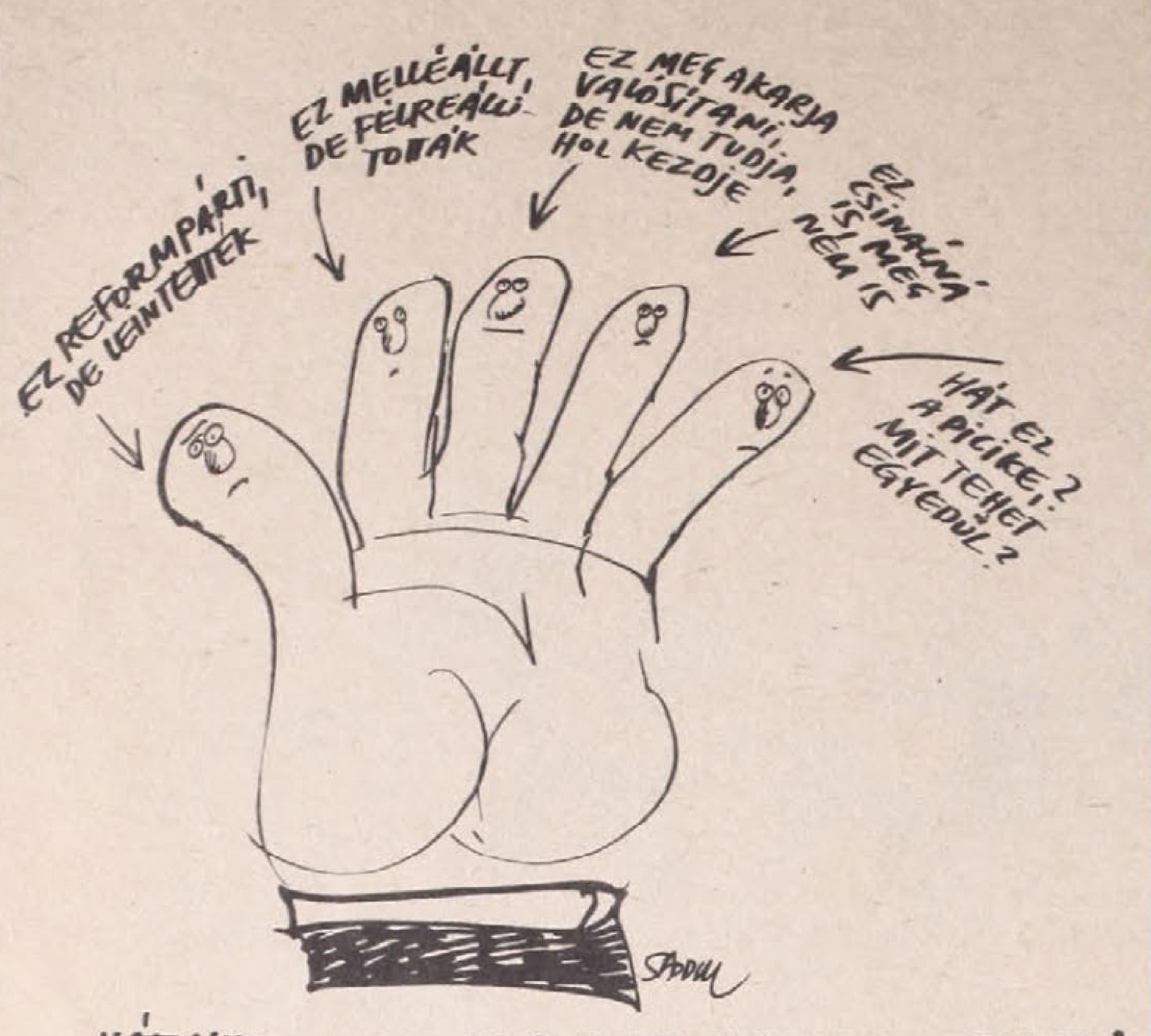
– Tied a gyár!!!

DEPRESSZIÓ

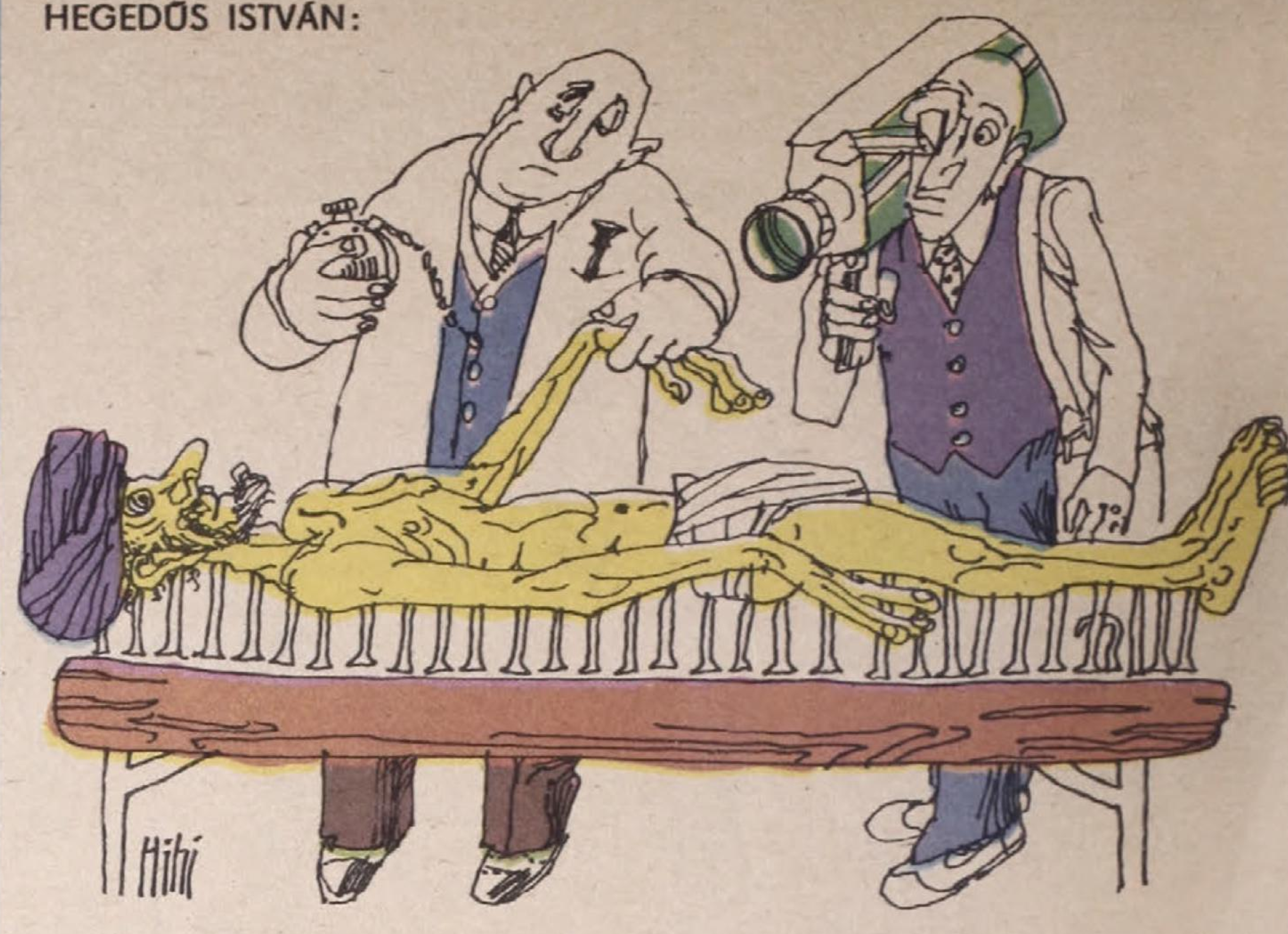
– Az én uram meg telepítette gyufaszalakból a Parlamentet, aztán a vízlépcső megszavazásakor felgyújtotta.

SAJDIK FERENC:

HÁT AKKOR MOST KI LEGYEN A REFORMEMBER?

HEGEDŰS ISTVÁN:

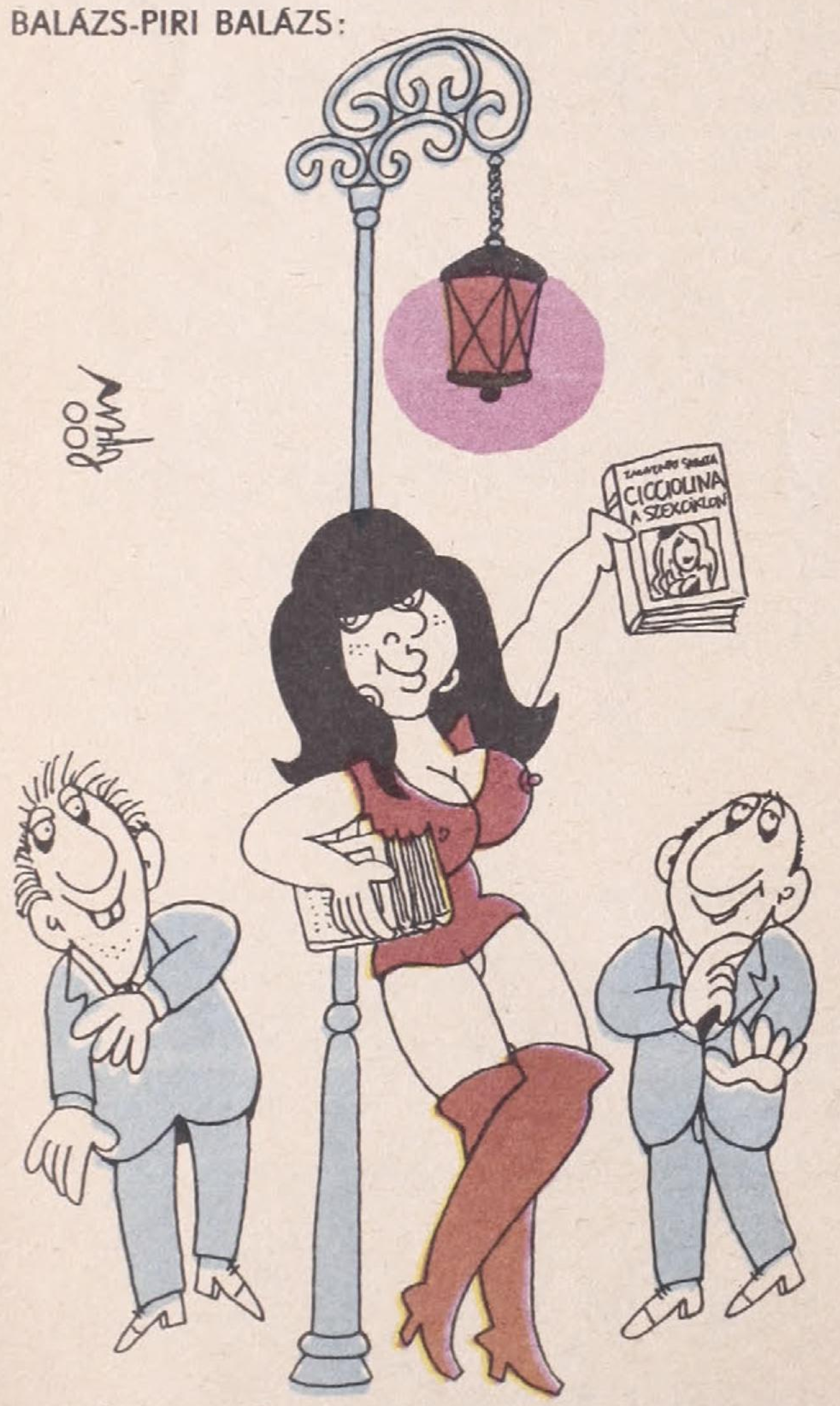
– A rekorddöntő magyar fakír, mert példát mutatott, hogyan viseljük el mindazt, ami még ránk vár...

LUDAS FÓRUM

Mi is megkérdeztük önmagunkat:

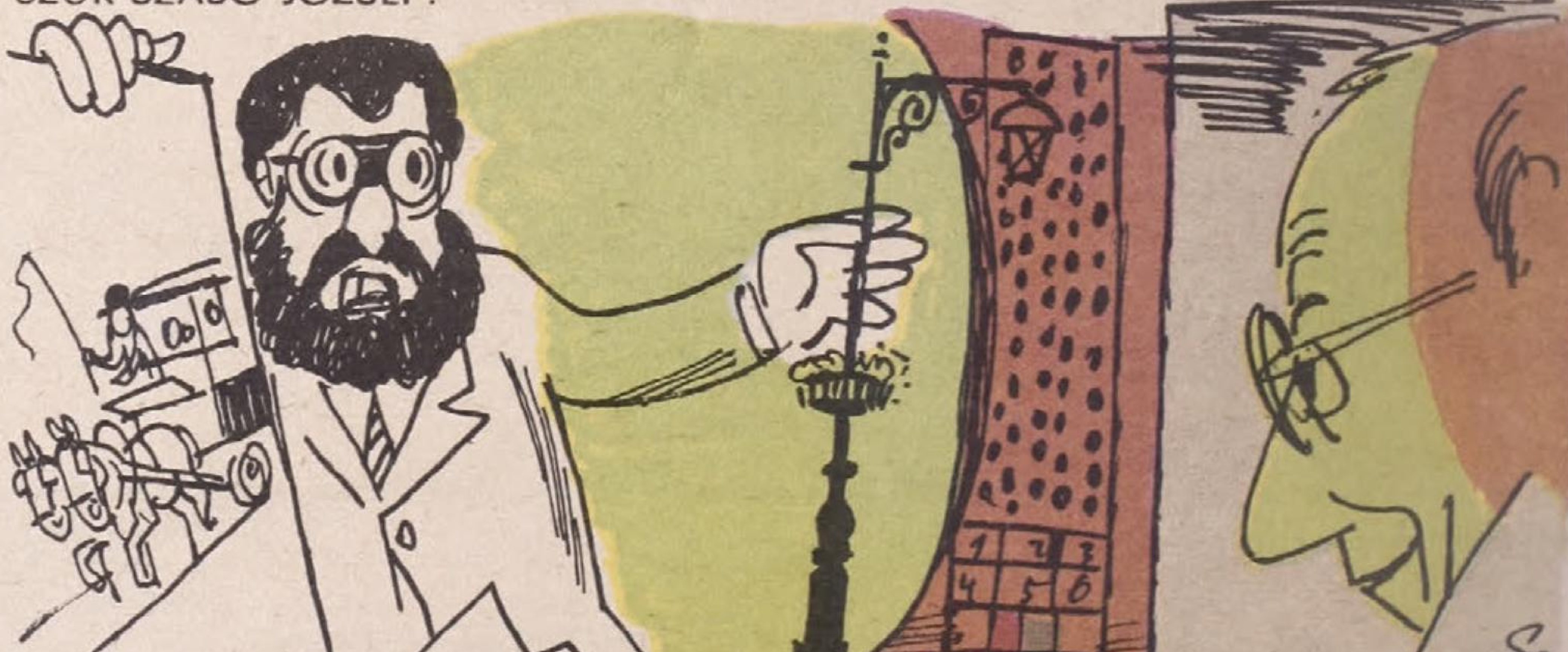
KI AZ ÉV REFORMEMBERE?

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

– Zalatnay Sarolta, aki egyaránt híve a nyilvánosságnak és a nyilvános háznak...

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

– Ráday Mihály, aki azt reformálja, hogy minden maradjon a régiben!

FÖLDI IVÁN:

Aki a forintot rehabilitálja.

BRENNER GYÖRGY:

– Én. Már alig fogyasztok, de egyre többet adózom, és mindig egyetértek a kormány aznapi nyilatkozatával.

SZILÁGYI GYÖRGY:

Ma már országszerte minden vonós szextett
zengi a programját, amely szinte szex tett...
Szóval, Zalatnay a mezőnyt tarolta,
az év reformlánya, szerintem, Sarolta!

TRUNKÓ BARNABÁS:

Az első helyen holtverseny alakult ki.

DALLOS JENŐ:

– A magyar családfenntartó.

PETERDI PÁL:

Luther Márton, mert ő nem csak leszögezte, hanem ki is szögezte a programját.

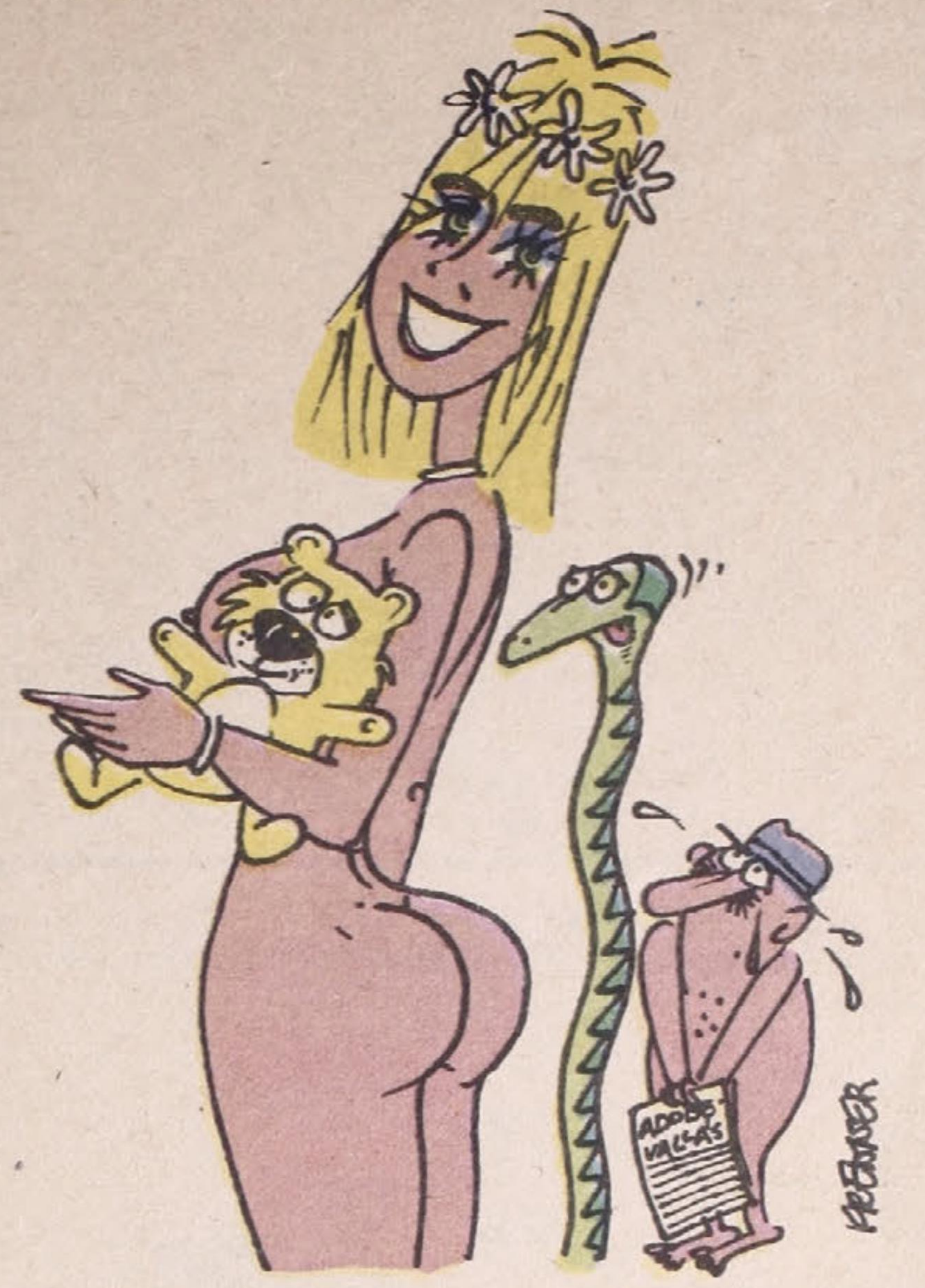
ÁRKUS JÓZSEF:

Stadinger István, mert példát adott az építőiparnak; rekordidő alatt felállított egy egész Házat.

MÜNZ ANDRÁS:

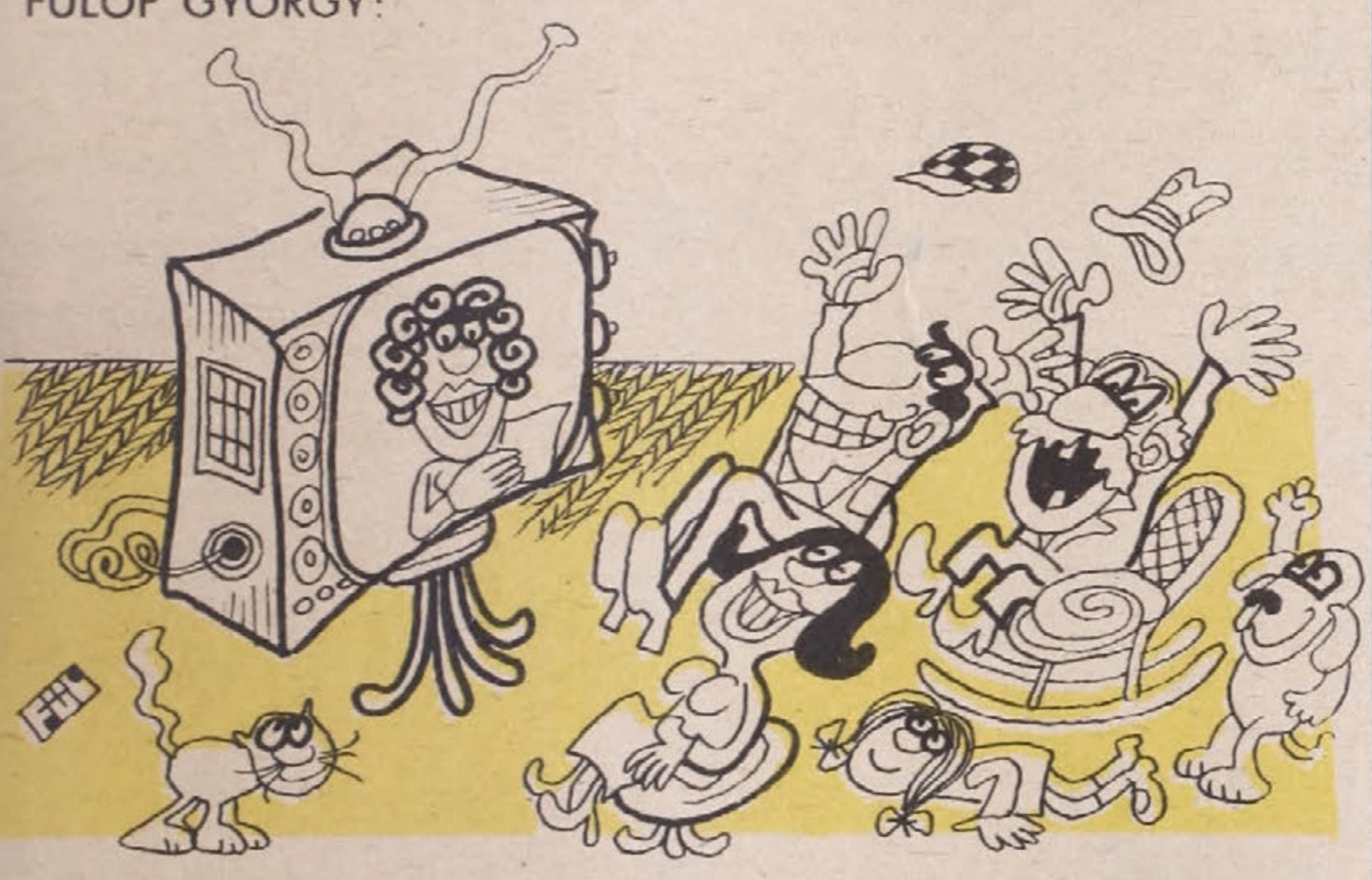
Az első díjat nem adom ki.

KRENNER ISTVÁN:

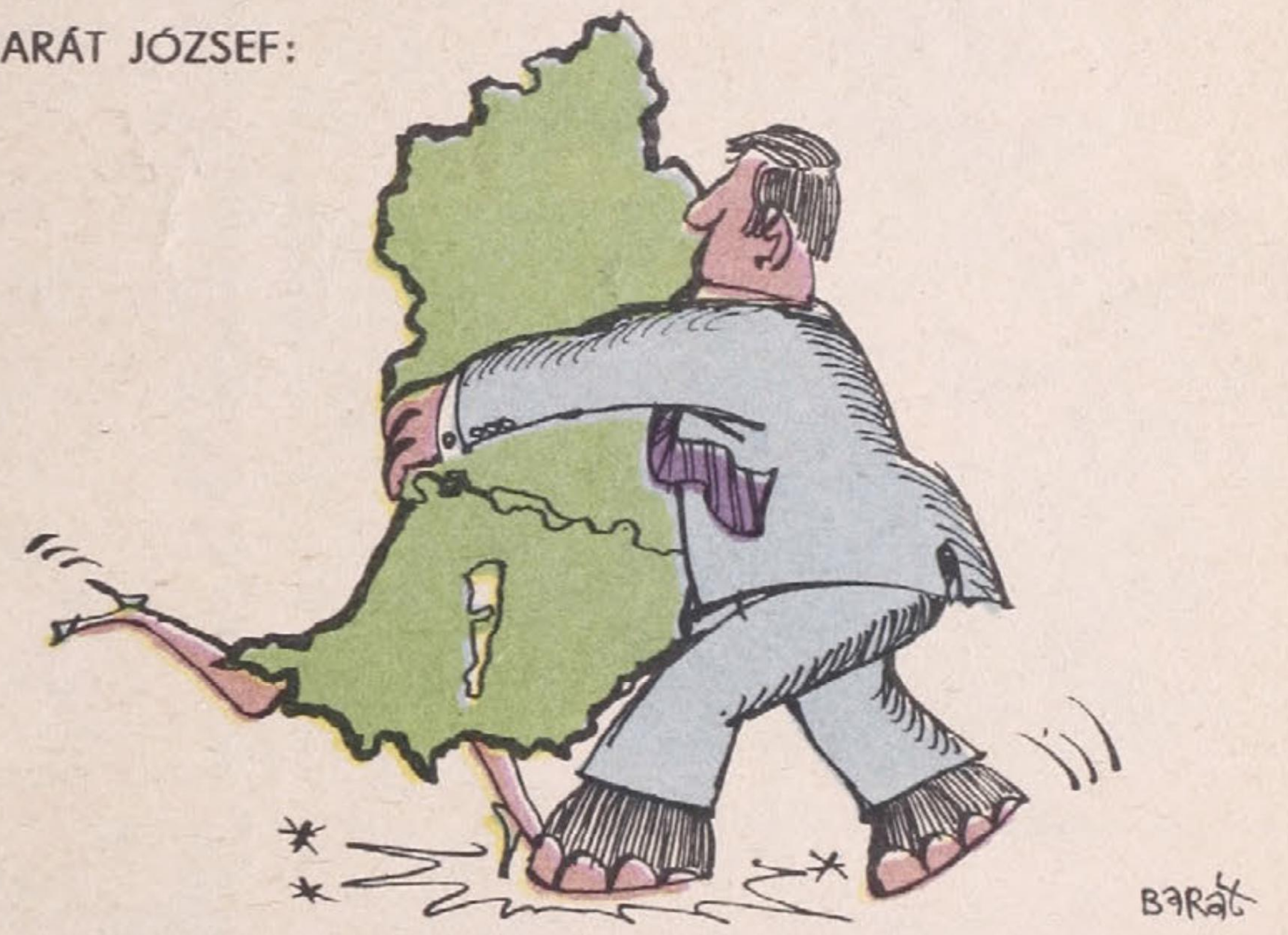
– Természetesen Cicciolina, aki elfeledtette velünk a saját puszta fenekünket...

FÜLÖP GYÖRGY:

• – A tévé elnöke, aki felszámolva a múlt nehéz örökségét, megvalósította a hétfői adást.

BARÁT JÓZSEF:

– Aki az országot táncba tudná vinni.

VEZDA JÁNOS:

Habsburg Ottó. Az egyetlen kiskirályunk, aki miatt nem kellett megyei pártértekezletet összehívni.

FÖLD S. PÉTER:

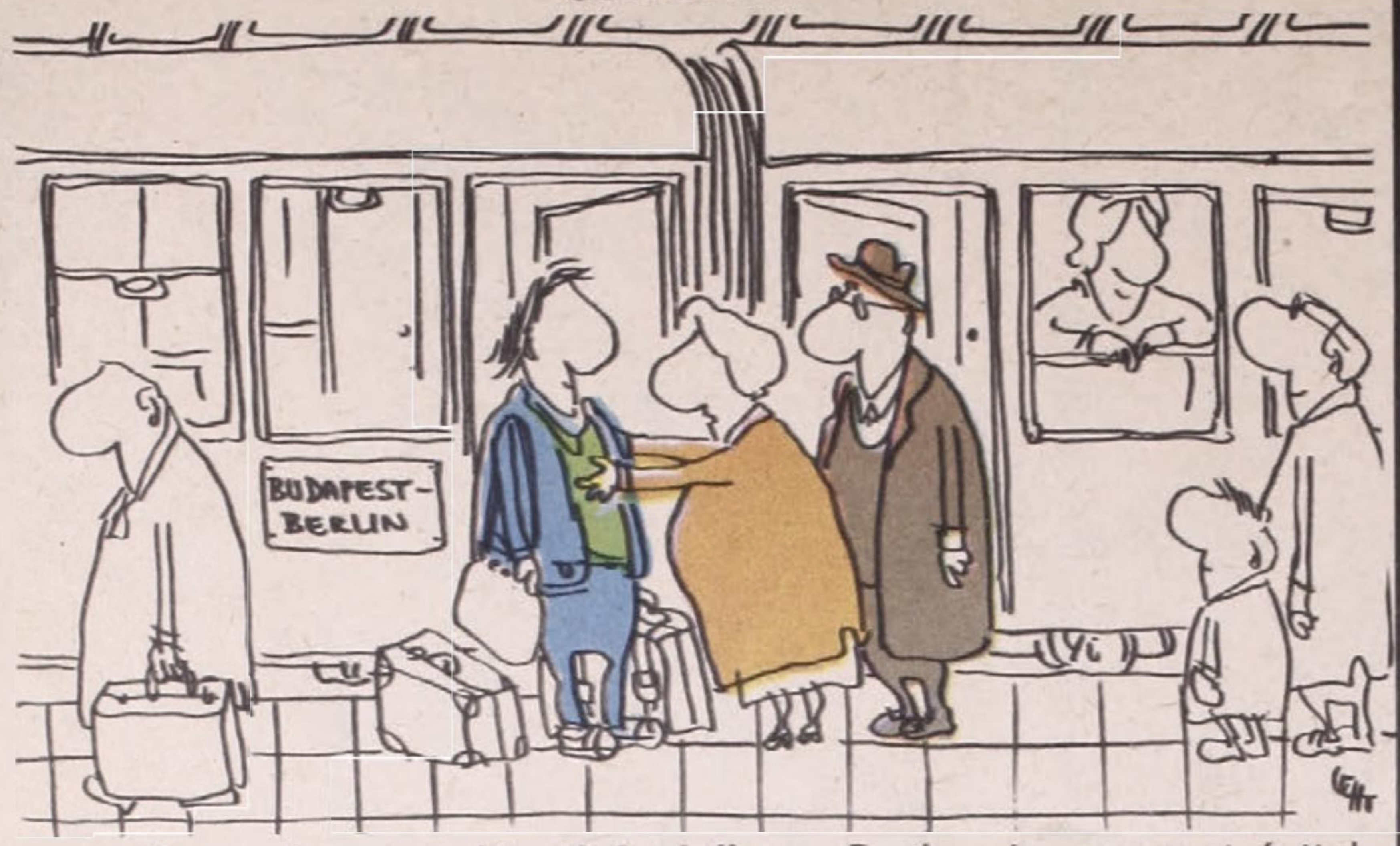
Honnan tudjam, hogy ki lesz az a politikus, akiről az év végéig sem derül ki semmiféle törvénytelen vagy etikátlan cselekedet?

LEHOCZKI ISTVÁN:

– Kovács János, aki már 40 éve makacsul hajtogatja ugyanazokat, amik mostanában a lapokban olvashatók.

ÖSZTÖNDÍJ

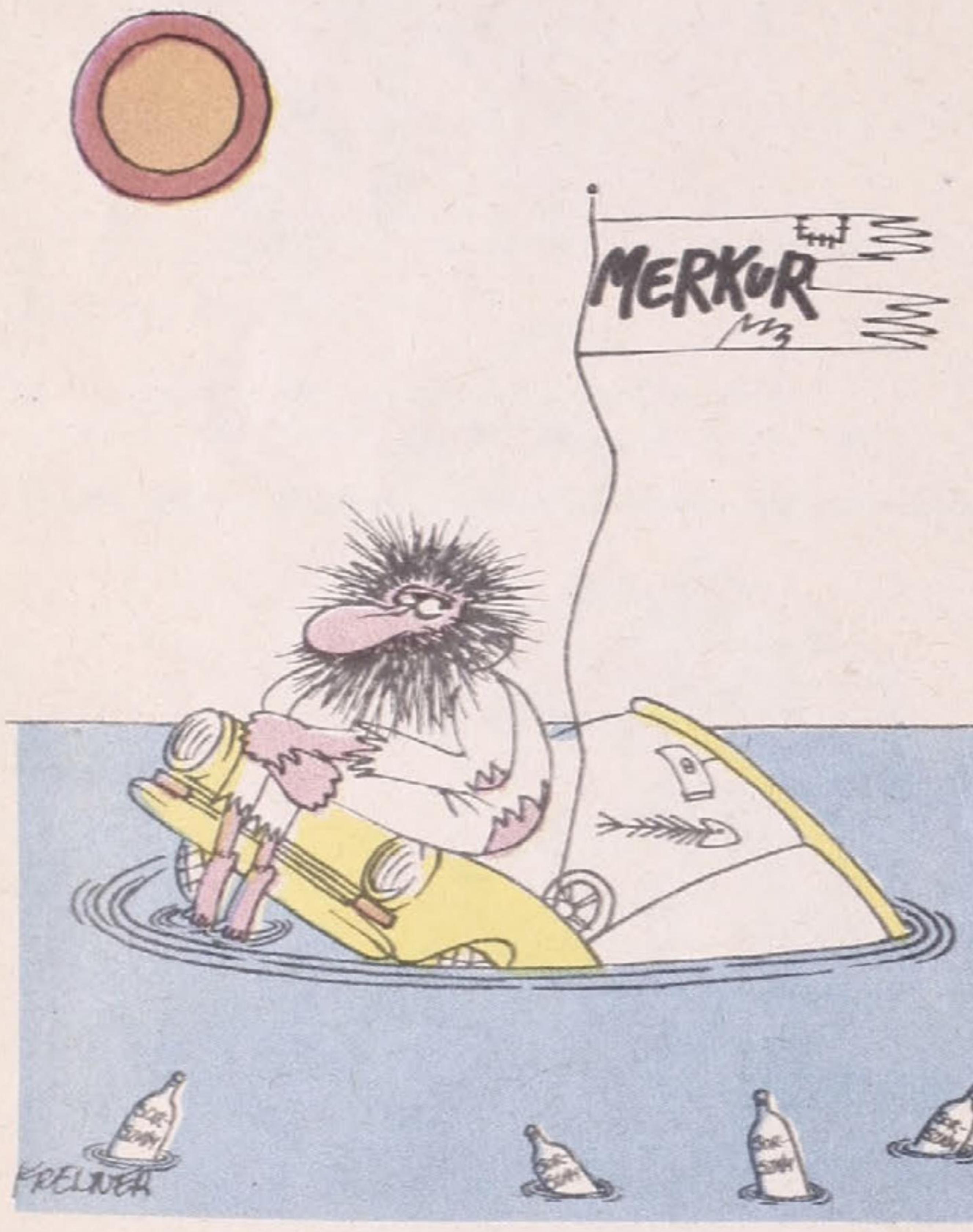
– Te csak a tanulással foglalkozz, Ferike, és ne menj fejjel a falnak . . . !!!

VILMA NÉNI

– Én már 33 évvel ezelőtt megmondhattam volna a tudományos kutatóknak, hogy népfelkelés volt . . .

MAGYAR AUTÓHELYZET

Kérdés:

Mi a véleménye a visszahívásról?

Válaszol:

Dauda Sándor képviselő

Dauda Sándor budapesti képviselő visszahívására alig két nap alatt több mint 2000 aláírást gyűjtöttek össze és a listát állítólag máris átadták a helyi választási elnökségnek — ellenőrzés végett.

— *Mit szól ehhez a gyorsasághoz?* — kérdezem a képviselőtől.

— Választóimnak csak egy részéről van szó. Egyáltalán nem biztos, hogy a többiek is visszahívnának.

— *Önnek egyebek mellett azt vetik a szemére, hogy egyetértett a Bős—Nagymarosi szuperberuházással. Most is igennel szavazna?*

— Más itt a lényeg, nem Bős—Nagymaros. Politikai harc ez: ezúttal már a Parlamentet támadják.

— *Tehát hogyan szavazna?*

— Ezt a beruházást be kell fejezni, mert különben elmarad a haszon. Annak ellenére, hogy választóim egy része másként gondolkodik erről, most is igent mondanék. Semmit sem bántam meg.

— *Tehát önmagát nem hívná vissza?*

— Nem. Tényleg nem.

— *Ön jó képviselő?*

— Igyekszem az lenni. A legjobb tudásom szerint látom el feladatomat.

— *Hányszor szólalt fel a parlament plenáris ülésein?*

— Kétszer. Egyszer a képviselői felelősséggel kapcsolatban, korábban pedig egy zárt ülésen.

— *Kérdések, interpellációk?*

— Nem kérdeztem, nem interpelláltam.

— *Ez azt jelenti, hogy általában egyetértett hazánk dolgainak folyásával?*

— Megint nem erről van szó. Én már a törvényelőkészítő szakaszban javaslatot teszek, kérdések és interpellációk helyett pedig egyenesen a miniszterhez fordulok. Az ügyeket mellesleg így is el tudtam intézni eddig.

— *Ön szerencsés ember. Különben mi a véleménye: akadna esetleg jobb képviselő is önnél?*

— Biztos akadna jobb is, meg rosszabb is.

— *Mint lehetséges utódjához, pótképviselőjéhez mit szólna?*

— Barátok vagyunk, egy munkahelyen dolgozunk. Ő ugyanúgy mozdonyvezető, mint én.

— *Ugyanazt a mozdonyt is vezeti?*

— Nem. Ő dízelen jár, én pedig villanyon.

— *Más különbség nincs?*

— De, természetesen van. Minden ember más.

— *Bármi történjék is: kívánja-e jelöltetni magát képviselőnek 1990-ben is?*

— Miért ne? Előttem Kaszai Imre volt képviselő, kereken 10 évig. Különben ő is mozdonyvezető.

Csarnai Attila

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Ne felejtsd el, Béla, egy fél óra múlva hazajön a férjem.*

— *No és? Hiszen nem csináltam semmit.*

— *Éppen ezért . . . igyekezz végre!*

FARSANG '89

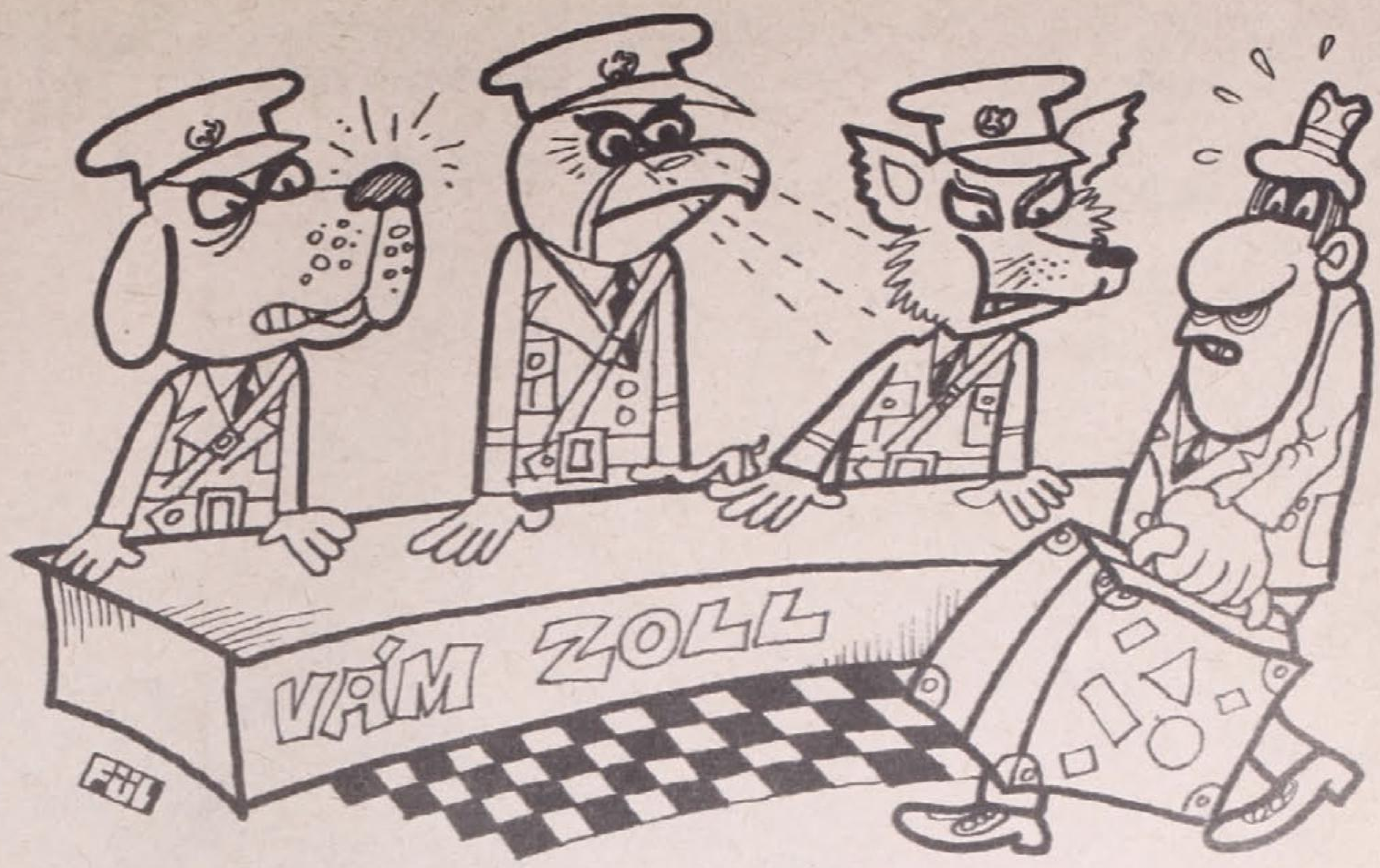

– Ez a három a legkapósabb . . .

LÁTOMÁS

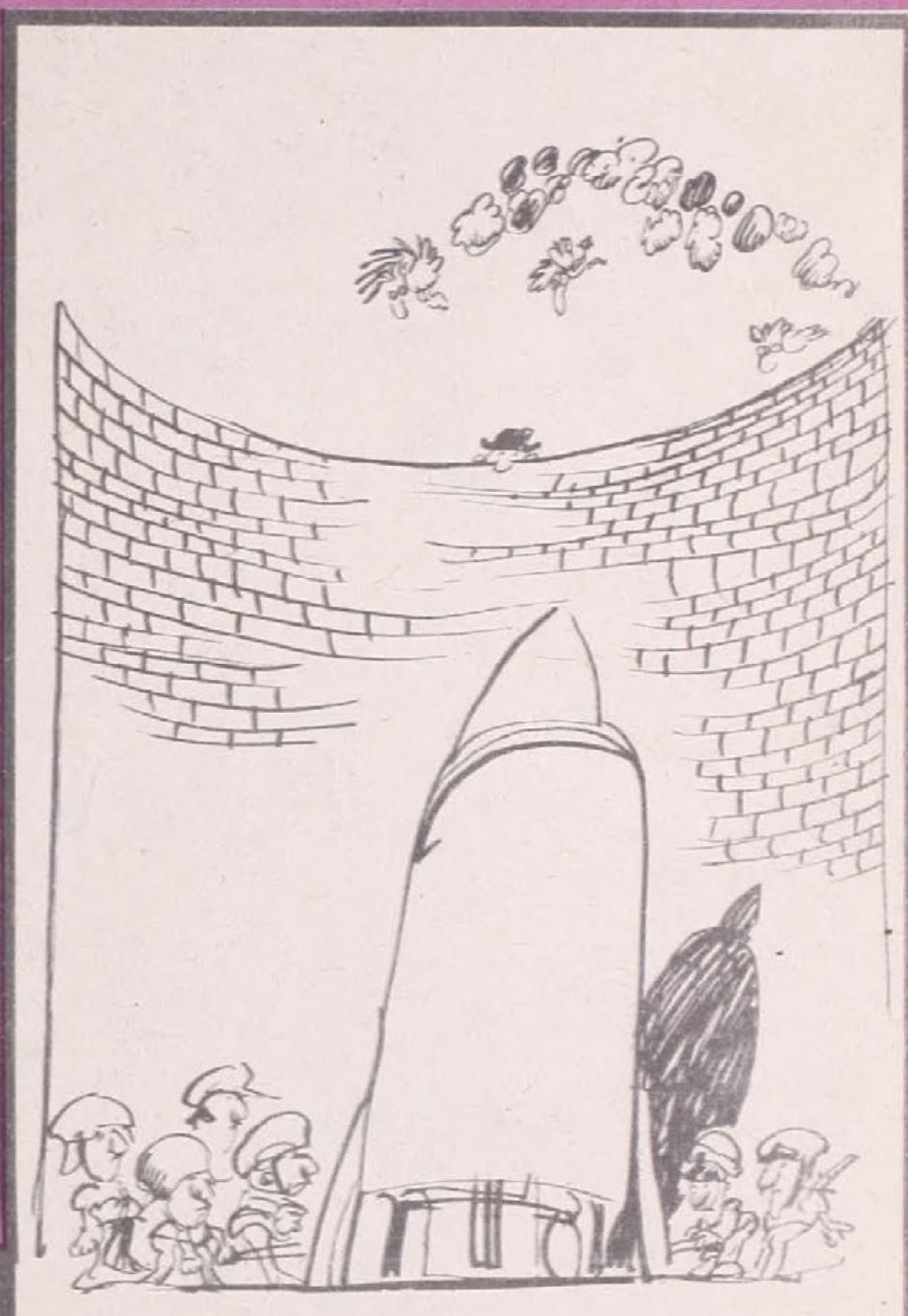

KONTROLL

VÁRNAI,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
DALLOS

★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★

EZ NEM ELÉG...

...VAN OTTHON BIZTOSÍTÁSOM IS!

HUNGÁRIA BIZTOSÍTÓ

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Galaktika 1., 2., 4., 6., 7. és 10 számait; — Mozaik újságokat; — A Video Magazin első négy számát; — Női sínadrágot (magasság 170 cm, csípőbőség 105 cm); — 9 éves kislányra, 6 és 2 éves kisfiúra való ruhákat (nagyobb méret is megfelel); — A Kockás újság 1. számát; — A Rejtő-sorozat 1. és 4-től 7. számait; — Minden kiadású Beatles kis- és nagylemezeket; — Zsuzsi kötőgépet; — Fekete István könyveit (Zsellérek, Gyeplő nélkül, Öreg utakon, Emberek között stb.) idegen nyelven is.

KÍNÁLNAK: 350-es gyalugép-tengelyt; — 4 kW-os villanymotort; — Lengyel jazzlemezeket a 70-es évekből: — Diavetítőt; — Lemezeket; — Kis tekét; — 11—12 éves lányra való farmerköpenyt; — A Mozgó Világ 1981—1983, a Világ Ifjúsága 1980—1985 és a Fotó újság 1976—1987 között megjelent számait; — Jó állapotban levő mély, panorámás babakocsit.

CSERÉLNEK: 350-es gyalugép-tengelyt és 4 kW-os villanymotort fiatal, törzskönyvezett ír szetter vagy angol szetter kutyára vagy bármilyen műszaki dologra; — Ritka sci-fi könyveket felszerelt akváriumra; — Két Judas Priest kazettát egy Depeche Mode kazettára; — A Mozgó Világ 1981—1983, a Világ Ifjúsága 1980—1985 és a Fotó újság 1976—1987 között megjelent számait megegyezés szerint bármire; — Az IPM magazin 1983 és 1989 között megjelent számait (71 db) kétszemélyes szolíd vacsorára a Maximban vagy a Mátyás pincében; — Jó állapotban levő mély, panorámás babakocsit működőképes konyhai szagelszívóra vagy jó állapotban levő fonott kerti garnitúrára.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SAJNOS...

P. A. Budapest — „Az állatkertben" című költeményét megkaptuk. A vers tanulságos volt, különösen a káderek kiválasztásával kapcsolatos szakasz tett ránk mély benyomást.

P. K. Budapest — A 7 vezér című versében a hét vezérig próbálja meg visszavezetni, ki a felelős a jelenlegi helyzetért. Például: „Huba az adóellenőrök feje / úgy lehet, hogy milliomos a veje."

L. J. Budapest — „Csahosfalva, avagy egy világ, ahol kutyába se veszik az alapvető emberi törvényeket" című balladája mindannyiunk megnyugtatására, nem Magyarországról, hanem a szomszédos Titániáról szól. A költő — L. J. — mérsékelten optimista, amikor utolsó, 12. versszakában így ír: „Jön, jön, jön ... jön az új idő, / Csahosfalva megváltozik / ugathatja bármely kutya: / Ebtársak! Hisz jó élni itt!

M. J. Nagyvenyim — „Egy szomszéd ország uralkodójának" — lásd: mint fenn! — című versét megkaptuk. Gondolataival mélységesen egyetértünk, sorait azonban saját érdekében nem közölhetjük.

Cs. L. Budapest — Verséhez mellékelt levelét így kezdi: „Ezt a verset kb. tíz éve írtam, amikor egy tereptanban járatlan tsz-elnök összekeverte a közös földet a sajátjával és a kamillatermést véletlenül a közös földről takaríttatta be a dolgozókkal." Ön e történetet megénekelte, s e dal utolsó passzusa így szól: „Intézzétek el sutyiba / Ne csücsöljek soká a dutyiba / Ne szívjam sokáig a levegőt fegyencként / S majdan bukhassak egy jó nagyot felfelé!"

Sz. S. Szeged — Ön sajnos elvesztette a fogadást: a Ludas Matyi szerkesztőségét nem adtuk el 100 forintért a KISZ KB-nak!

efespé

NEM ANNYI AZ ANNYI

Ez évi 1. számunkban jelent meg Borbély János szigetszentmiklósi olvasónk levele „Az életnek tanulnak" címmel. Ebben arról írt, hogy a gyerekek (köztük az övé is), az iskola által szervezett krumpliszedésért járó pénzt nem abban az összegben kapták meg, mint amennyit ígértek nekik. Az általános iskola tantestületétől az alábbi választ kaptuk:

Szigetszentmiklóson 1977 óta nincs I. sz. Általános Iskola, ugyanis azóta Bíró Lajos Általános Iskolának hívják. Tényleg vicc, hogy a szülő nem tudja az iskola nevét, ahová gyermeke jár...

Aztán az is vicc, hogy a tanulók Taksonyban szedték volna a burgonyát, ugyanis a gyerekek a dunavarsányi téesz földjén serénykedtek.

A legjobb vicc azonban most következik: Ha az apuka megkérdezte volna gyermekétől, hogy a burgonyaszedések napján mikor ment el hazulról és mikor érkezett haza, akkor könnyen kiszámíthatta volna, hogy ez napi 4 órát jelent, ami két nap alatt 8 óra. Namármost, ha a 875.— Ft-ot elosztjuk 8-cal, az 109.— Ft-os órabért jelent.

Az igaz, hogy a gyerekek ebből fizették ki a félévi úttörő tagdíjat (10,— Ft); az is igaz, hogy Erzsike néni virágot kapott a névnapjára, sőt Kati nénit is köszöntötték a gyerekek. Arról a bizonyos adóról fogalmuk sincs, de ezek után lehet, hogy az is csak vicc.

A Bíró Lajos Ált. Isk. tantestülete
Szigetszentmiklós

A LIBA MEG A MÁJA

A napokban csúnyán szégyenben maradtam. Mégpedig egy Magyarországról mélyhűtve elszármazott liba hagyott szégyenben német barátaim előtt. A fent említett háziszárnyas „Madjar" néven a Hungarocoop exportálja.

Persze én vagyok a hibás (így utólag belátom), mert a lengyel liba helyett — sovinizmusból? — a magyart részesítettem előnyben. A zacskón ez a felirat volt olvasható: „Mit Hals und Innereien", ami annyit tesz: nyakkal és belsőségekkel. Már előre örültünk, s pirítottuk a hagymát, amiben a liba máját elkészítjük.

A háziszárnyas méretéhez képest azonban egyáltalán nem passzolt a máj. Nagyon kicsi volt. Feleségem mondta is: bizonyára május zsugorban szenvedett a szegény jószág, s azért vágták le, hogy kínjait megrövidítsék könyörületes gazdái. Én rögvest leintettem nejemet, nem fogadva el az általa felállított diagnózist, már csak azért sem, mert dermatológus lévén belgyógyászati ügyekben nem illetékes.

Mielőtt a szakmai vita elmérgesedett volna köztünk, befutott egyik állatorvos barátom, aki megállapította: az inkriminált máj valaha egy kacsához tartozott.

E szakértői vélemény hallatán ha egy világ nem is, de a Hungarocoopba vetett bizalmam dőlt össze. Való igaz: a tasakon nem szerepel kifejezetten, hogy a libában miféle máj sunyít, de én abból a naiv elképzelésből indultam ki, hogy libamájat találok benne. Erről az anatómiai rendellenességről ugyanis illene tájékoztatni a vevőt, hogy aztán ő maga dönthesse el: megvásárolja-e a kacsamájjal szégyenkező libát vagy sem?

Alexander Deák
Wuppertal

TÜCSÖK és BOGÁR

Ütközet békében! Varsói Szerződés kontra NATO. Magyar kamion, francia harckocsi találkozása — Finnországban! Külön szám: a magyar kamion francia gyártmány, a francia harckocsi pedig múzeumi darab.

(Finnországban fotózta Czmarkó Gyula, váci olvasónk)

Az unokákat különös gyöngédséggel szerette. Ahogy mesélik, születésekor egy alma- és egy körtefát ültetett a

Ügyes csecsemő!

(A Fényszóró c. lapból merítette dr. Demjén Tibor)

Bonyhád Városi Kórház—Rendelőintézet 5211-es sz. Bonyhád Városi Bőr- és Nemibeteggondozó feliratú téglalap alakú szakorvosi körbélyegző, továbbá 24204. sz Tolna megye orvosa feliratú

Arkhimédésznek nem sikerült, Bonyhádon létrejött! Íme, a kör négyszögesítése!

(A Népszabadságból merítette B. A., bicskei olvasónk)

SZELLŐZTETÉS

TRIBÜN

Az edző órák hosszat magyarázza a követendő taktikát s egyszercsak így szól:

— Nos, hogy rövidre fogjam a dolgot...

Mire az egyik játékos közbevakkant:

— Késő!

***

Hatéves kisfiúk jelentkeznek a sportiskolába. Felvétel előtt természetesen az orvos is megvizsgálja őket. A doktor bácsi tréfás ember, szeret mókázni a srácokkal. Rámutat az egyikük orrára:

— Ez itt a füled?

A legényke szó nélkül feláll, kifelé indul, majd a küszöbről visszaszól:

— Azt hiszem okosabb, ha keresek egy másik orvost.

***

Brian Clough, a kitűnő angol edző mondta:

— A sport olyan drága lett, hogy manapság már kikapni is egy vagyon.

Még egyszer ugyanarról. Bill Talbert, az egykori teniszbajnok írta a Detroit Free Pressben:

— Azok voltak a szép idők, amikor az újságok többet írtak a sportolók eredményeiről, mint a keresetükről.

***

Sírfelirat egy skót temetőben:

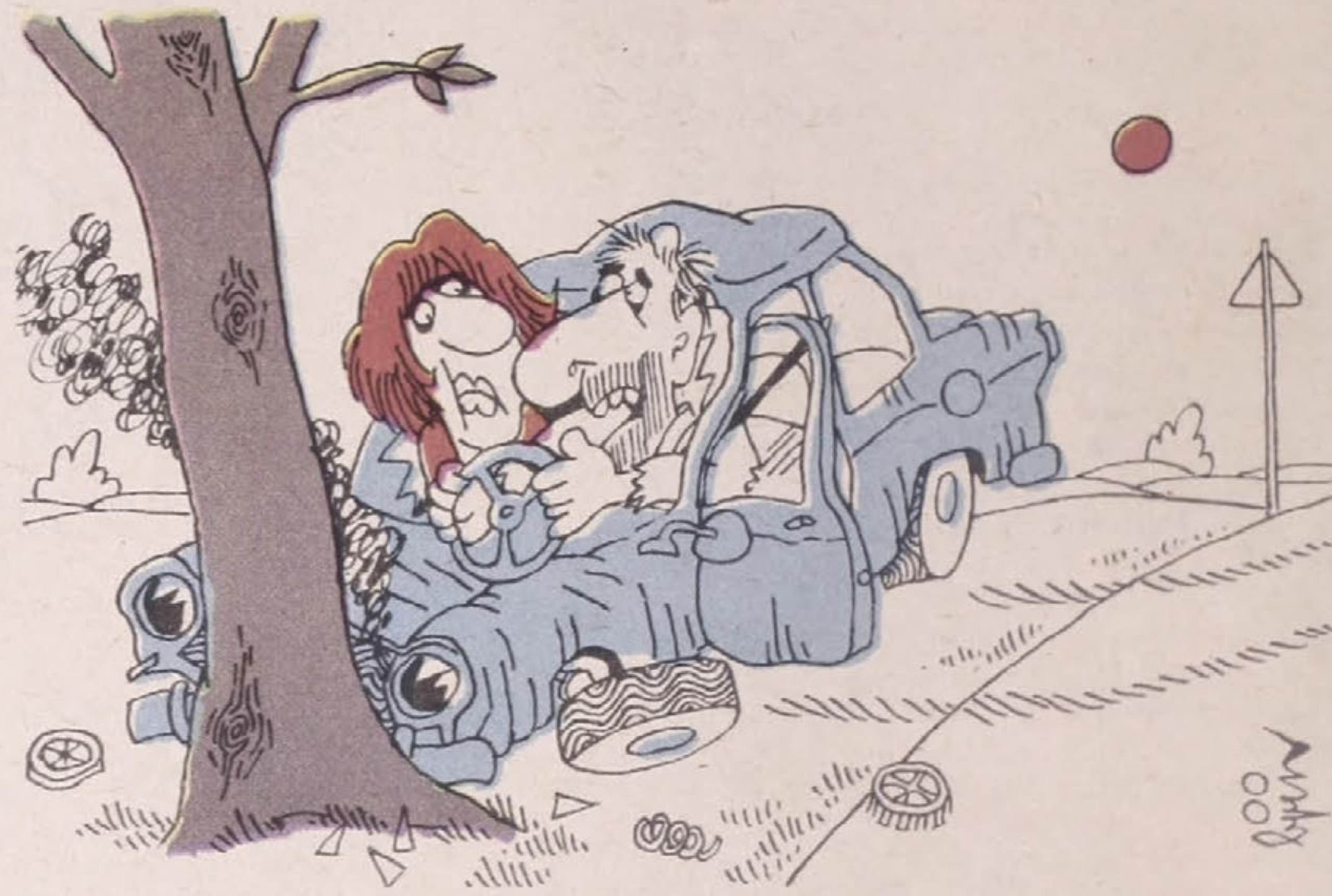
„Itt nyugszik Hamish McTavish, akinek mélységesen gyászoló özvegye továbbra is folyamatosan ad bérbe teniszpályákat a High Street 11 szám alatt naponta reggel 8-tól."

(p. p.)

KIRAKODÓVÁSÁR

– Hogyhogy mit csináltam?! Csak ne keress rögtön bűnbakot, anyukám!

HÁT NEM ARANYOS?

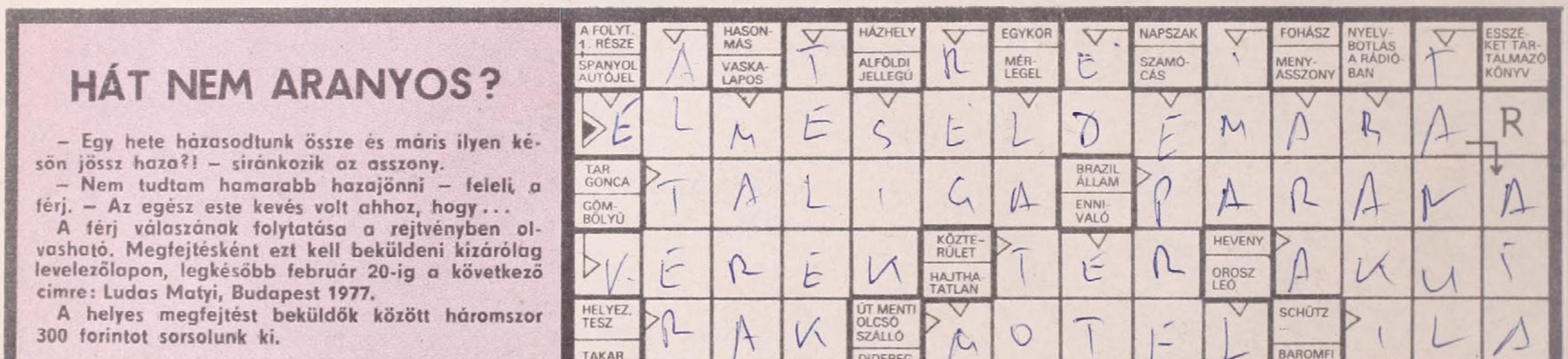
– Egy hete házasodtunk össze és máris ilyen későn jössz haza?! – siránkozik az asszony.

– Nem tudtam hamarabb hazajönni – feleli a férj. – Az egész este kevés volt ahhoz, hogy...

A férj válaszának folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 20-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

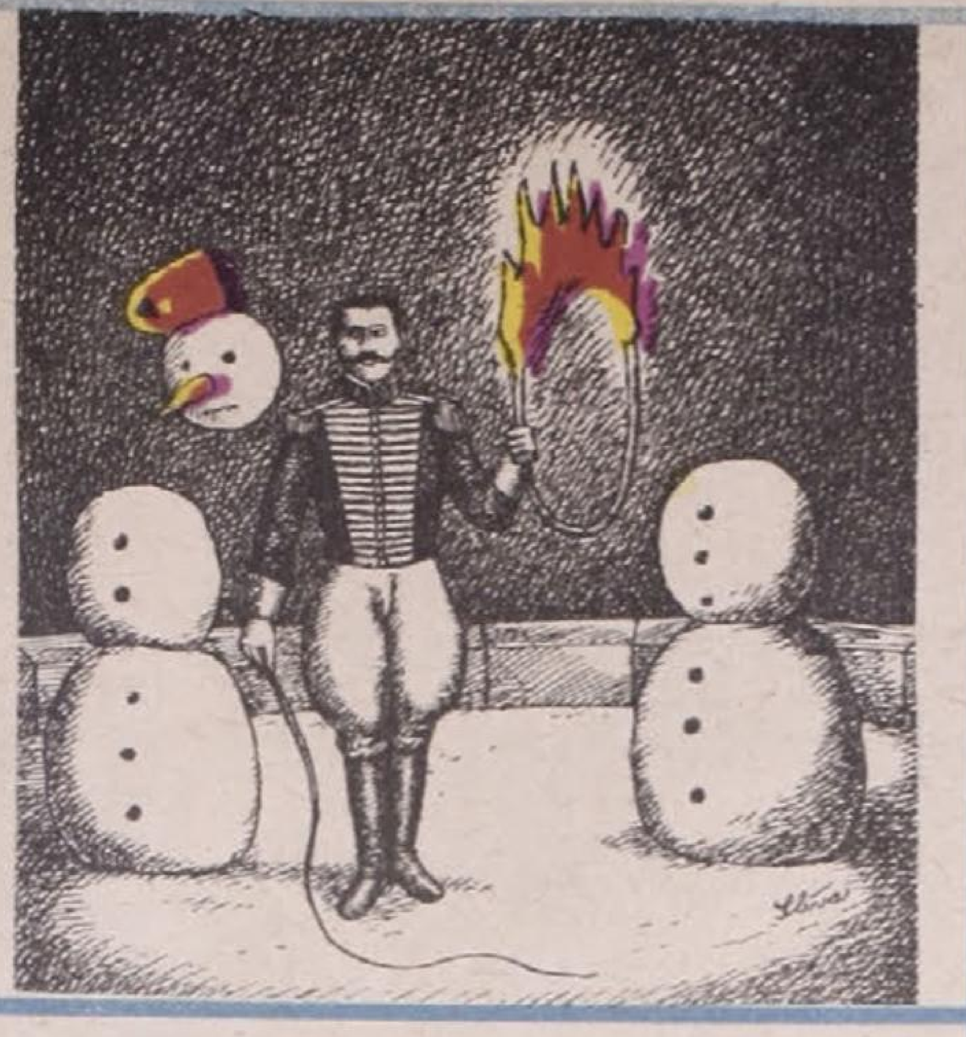
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

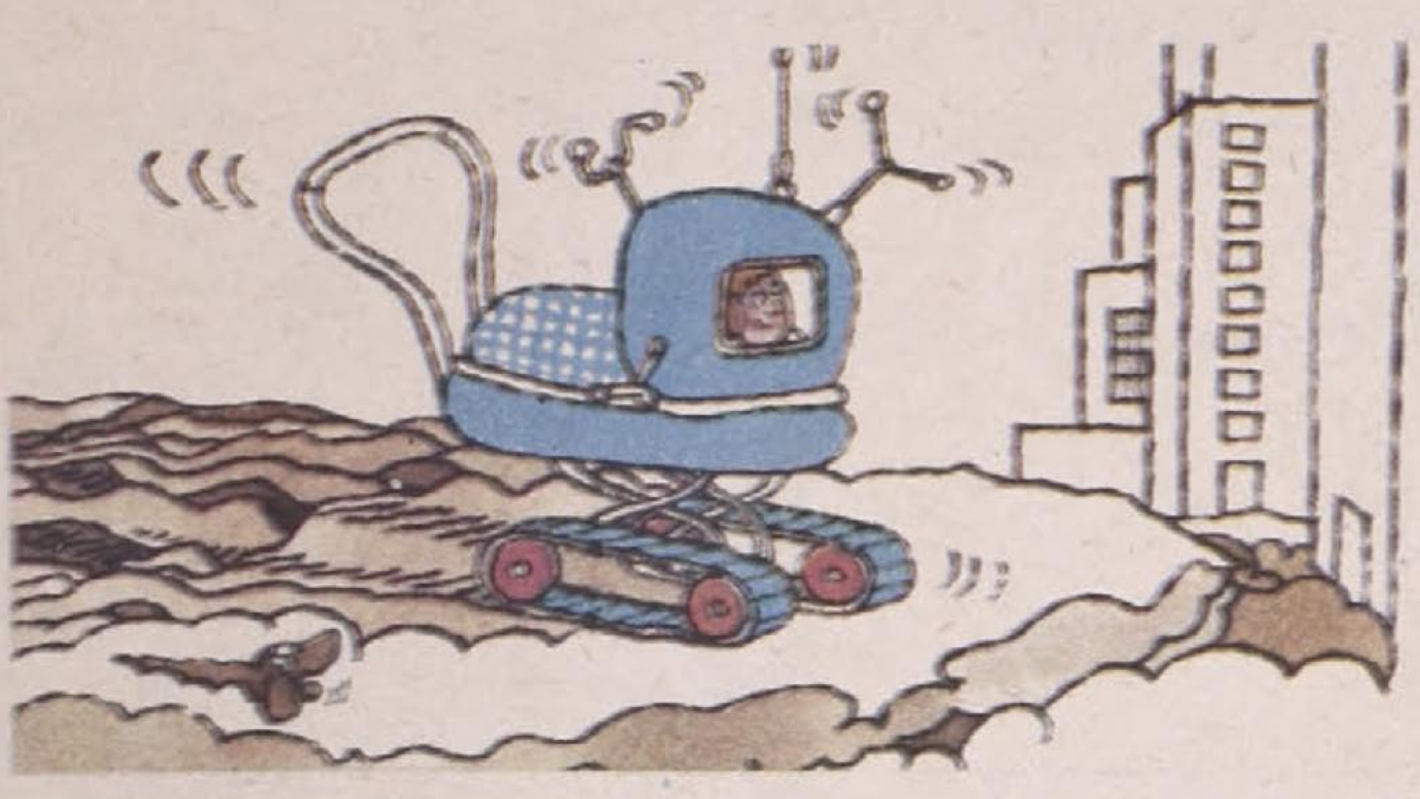
Benke István

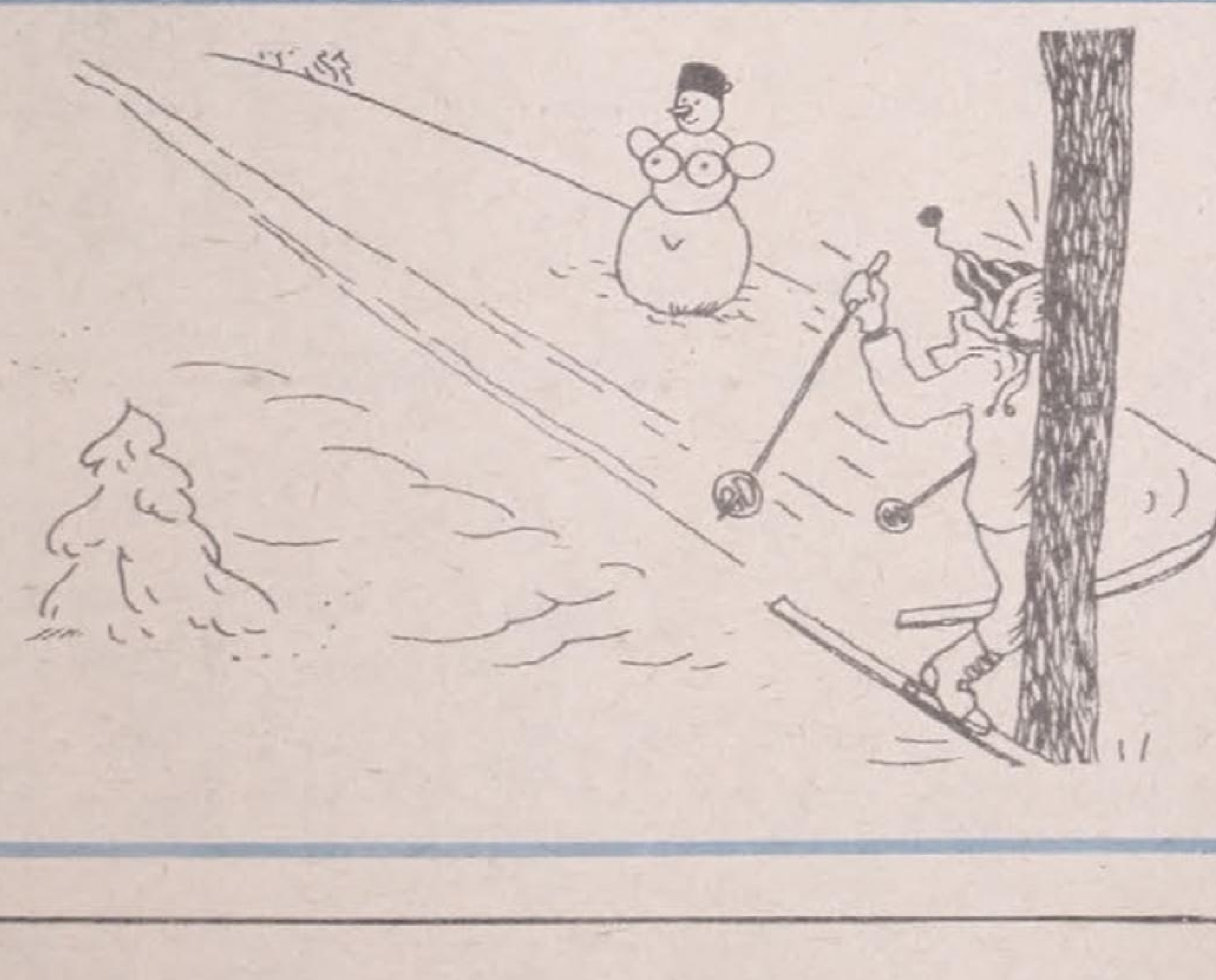
IM-PORT HU-MOR

AHOL VAN HÓ

RELATIVITÁS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Vagy talán a szakállad keményebb, mint a konzerv, amit kinyitottam vele?

300-300 forintot nyert

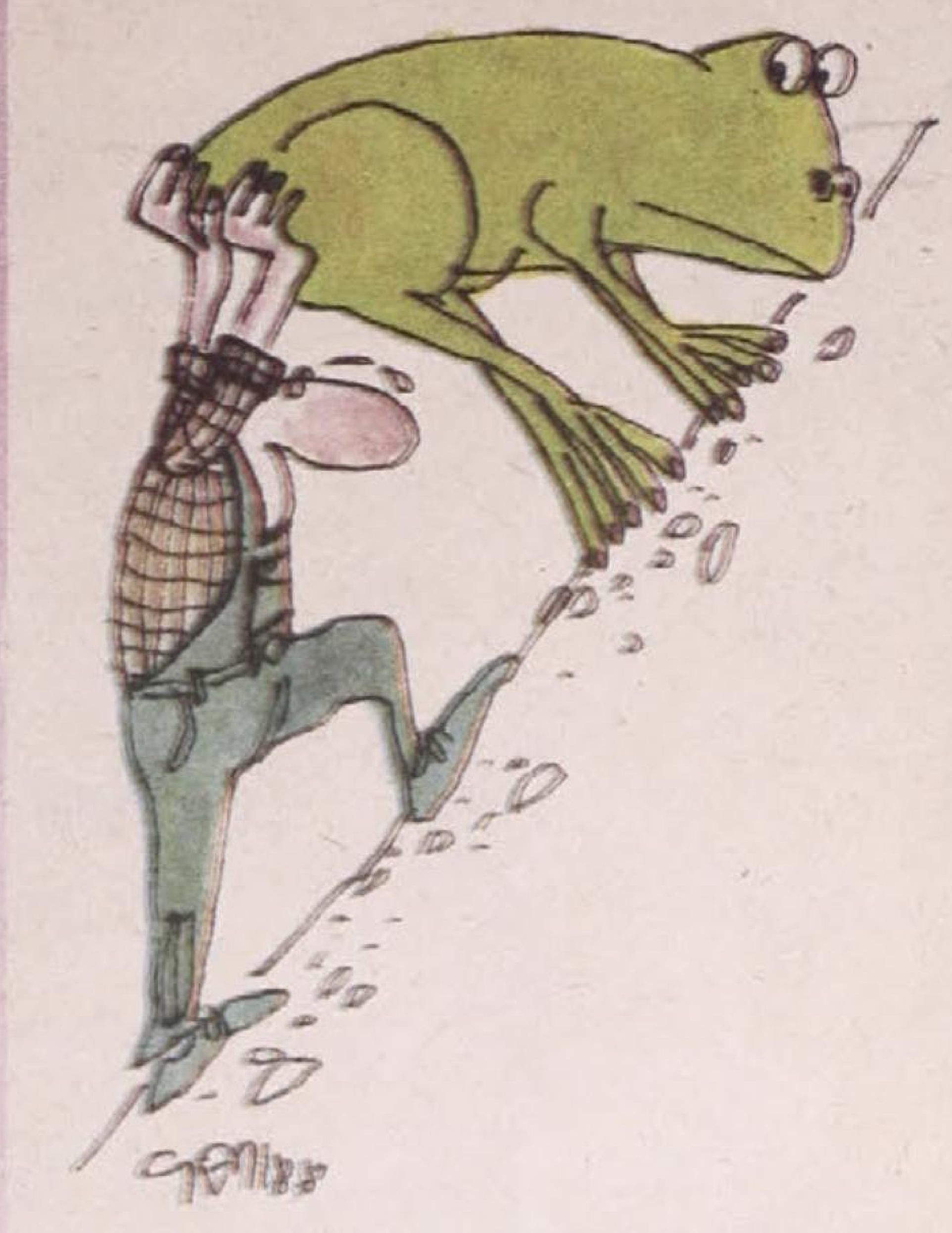
Polákovics József, Zalamerenye, Kossuth u. 30. 8747.

Tolnai Jánosné, Szabadszállás, Gagarin tér 14/8. 6080.

Király Pálné, Budapest, Félhold u. 5/b. IV. 17. 1145.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZISZIFUSZ

PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384--300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/07-66-22

Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

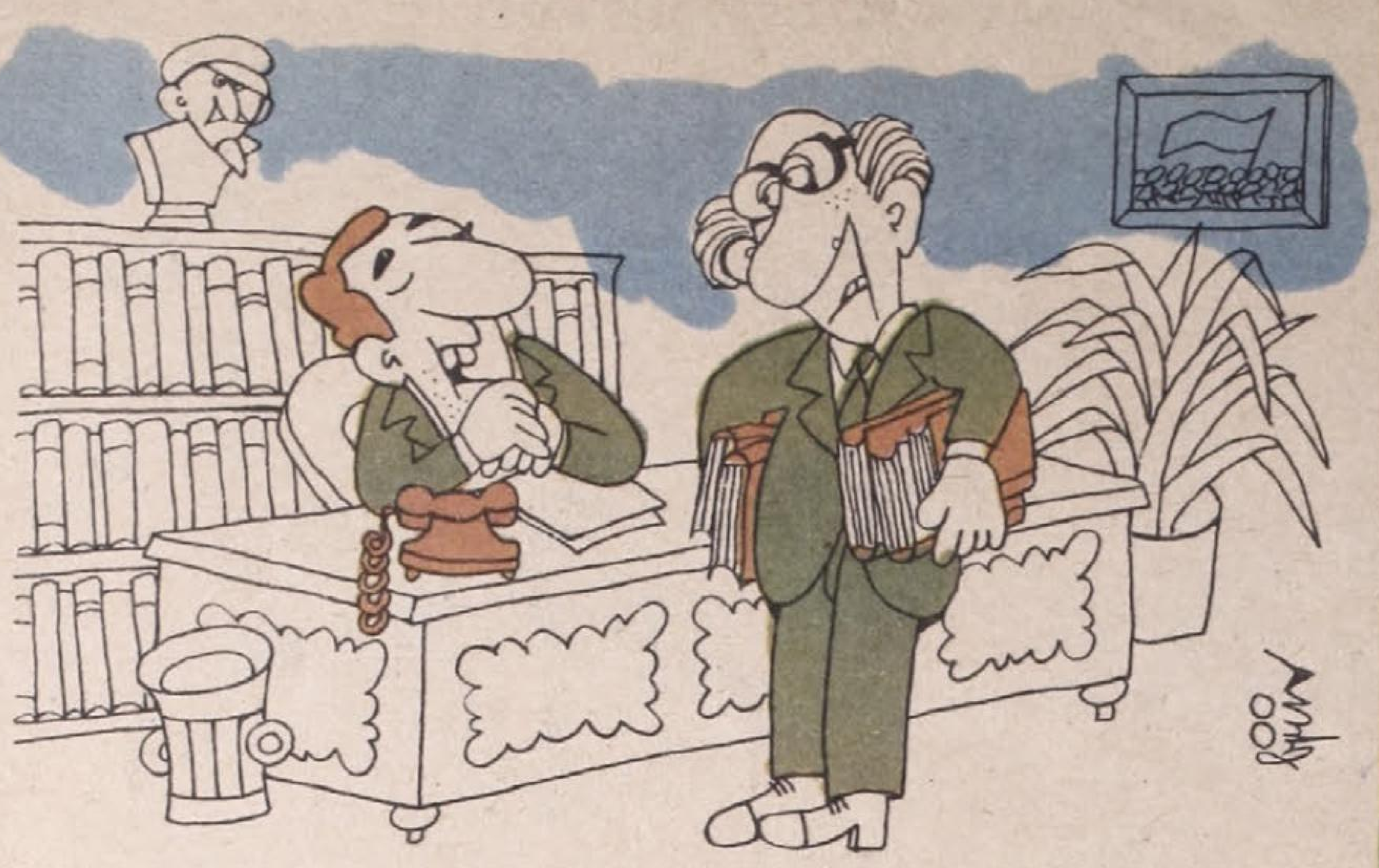
A lapban megjelent pályázati reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra fölragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is!

Eredményhirdetés: 1989. április elsején.

7. SZÁM HUNGÁRIA 7. SZÁM TÉKA

IDEOLÓGUS KERESTETIK

– Próbaképpen írjon egy tanulmányt arról, hogyan lehet fából vaskarikát csinálni . . .

RIADALOM

– Azelőtt is volt párt, volt szakszervezet, volt népfront, de sohasem politizáltunk . . .

– Hülye vicc . . . Bombariadó, nálunk?!

KAMIKÁZE

– Teri néni keresi Szakálykőről. Szakálykőről! ! ! Esz, mint szocdem, a, mint alternatív, ká, mint konszenzus . . .